

Algemeen reglement op de begrafenissen, de lijkverbranding en de begraafplaats.

Titel I: Dienst der Begravenissen.

Hoofdstuk I: Personeel.

Hoofdstuk II: Over de aangifte en het nazien van het overlijden:

Artikel 15: De overlijdens die plaatsvinden te Anderlecht en het aantreffen van alle lijken op het grondgebied van deze gemeente dienen onmiddellijk of ten laatste binnen de 24 uur na het overlijden of het vinden van het lijk, medegedeeld aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Anderlecht.

Deze formaliteit moet vermeld worden :

- a) voor de overlijdens die plaatsvinden te Anderlecht, door een persoon daartoe afgevaardigd door de familie;
- b) in de gevallen voorzien door artikelen 81 van het Burgerlijk Wetboek en 44 van het Wetboek van Strafvordering door de gerechtelijke ambtenaar of de gerechtelijke agent opsteller van het proces-verbal van informatie tot het Parket.

Artikel 16: De verificatie van de overlijdens wordt gedaan door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand, overeenkomstig artikel 77 van het Burgerlijk Wetboek.

Deze magistraat wordt bijgestaan door geneesheren te dien einde benoemd door de Gemeenteraad voor een termijn hernieuwbaar voor twee jaar, overeenstemmend met het burgerlijk jaar. Hun aantal wordt vastgesteld door de Gemeenteraad op voorstel van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand. Hij bepaalt de territoriale bevoegdheid van elk van de geneesheren, na advies van de betrokkene.

De geneesheren worden per prestatie betaald. Het bedrag ervan wordt vastgesteld door de Gemeenteraad.

Zij volgen strikt de onderrichtingen van de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand betreffende hun dienstverlening en schikken zich naar de wettelijke voorschriften ter zake.

Artikel 17: De dienst van de Burgerlijke Stand verwittigt op de snelste manier onmiddellijk de geneesheer, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, over de vast te stellen overlijdens.

De vaststellingen gebeuren ten laatste de dag nadien.

De geneesheer-verificateur begeeft zich naar de overleden personen, onderzoekt hen zorgvuldig en stelt proces-verbaal op over de staat der lijken. Dit proces-verbaal vermeldt de naam, voornamen, leeftijd, geslacht, beroep en woonplaats van de overleden persoon, de oorzaak van het overlijden en indien het mogelijk is de naam van de huisarts.

Desnoods, wanneer de staat van het lijk zulks vereist, schrijven de geneesheren-verificateurs het gebruik van ontsmettingsmiddelen voor en zorgen voor het gebruik ervan.

Artikel 18: Indien de geneesheer-verificateur oordeelt dat het overlijden een natuurlijke oorzaak heeft, zal zijn proces-verbaal vermelden dat er zich niets verzet tegen het afleveren van de toelating tot begraven. Indien er integendeel enige twijfel bestaat over de oorzaak van het overlijden zal hij verklaren dat de begrafenis uitgesteld moet worden.

Het is verboden tot het mouleren, het balsemen, het kisten en het begraven van de lijken over te gaan alvorens het overlijden behoorlijk werd vastgesteld.

De geneesheer-verificateur stelt de politiecommissaris op de hoogte van de overtredingen op het voorschrift.

Artikel 19: Indien de staat van het lijk het minste kenteken van gewelddadige dood schijnt te vertonen, zal de geneesheer-verificateur er melding van maken in zijn proces-verbaal; hiervan wordt er onmiddellijk bericht gegeven aan de politiecommissaris met het oog op de vervulling van de formaliteiten voorgeschreven door de artikels 81 van het Burgerlijk Wetboek en 44 van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 20: Na de verificatie of de vaststelling van de staat van het lijk, geeft de geneesheer-verificateur zijn proces-verbaal af aan de personen belast met de overlijdensaangifte aan de Ambtenaar van de Burgelijke Stand krachtens artikel 78 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 21: Overeenkomstig de onderrichtingen van het Burgerlijk Wetboek moet de verklaring van het overlijden aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand gedaan worden.

Hoofdstuk III: Over de formaliteiten die de begrafenis of de crematie voorafgaan:

Artikel 22. De begrafenissen zijn ondergeschikt aan de afgifte, aan de ambtenaar belast met de politie en het bestuur van de begraafplaats, van het verlof tot begraven, voorzien bij artikel 77 van het Burgerlijk Wetboek.

Dit verlof wordt door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand afgeleverd op vertoon van het proces-verbaal van vaststelling van overlijden.

Artikel 23: Nadat de door het Burgerlijk Wetboek voorgeschreven formaliteiten inzake overlijdensverklaring vervuld zijn, begeben de declaranten zich naar het bureau der begrafenissen om de schikkingen betreffende de begrafenis van de afgestorvene vast te stellen en de kosten van het lijkenvervoer voorafgaandelijk te vereffenen.

Bij gebreke hieraan wordt het vervoer ambtshalve verzekerd door het Gemeentebestuur volgens de wijze voorgeschreven voor de behoeftigen en op de kosten van de successie.

De persoon die voor de begrafenisplechtigheden moet zorgen duidt aan of het lijk in een kerk of in een tempel dient opgebaard ofwel of de begrafenis geschiedt met een godsdienstige plechtigheid of andere.

Hij stemt schriftelijk in met de vastgestelde schikkingen.

Artikel 24: Het kisten heeft plaats zo snel mogelijk na het vaststellen van het overlijden door de geneesheer afgevaardigd door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand en bijzonder in het geval van overlijden ingevolge een besmettelijke ziekte.

Wanneer een gekist lichaam dient vervoerd buiten het grondgebied van de gemeente zal de kist verzegeld worden door de dienst der Begrafenissen.

De aangestelde van de dienst der Begrafenissen verzegelt de kist door middel van twee lakzegels aangebracht op de vijzen van het deksel dat de kist sluit. Hij is belast met het voorschrijven en, desnoods, met het ambtshalve nemen op kosten van de betrokkenen, van alle maatregelen om de doodskisten in behoorlijke toestand te houden.

De doodskist zal onder geen enkel voorwendsel mogen geopend worden.

Artikel 25: Het kisten van de te cremeren lijken wordt steeds gecontroleerd door een bediende van het gemeentebestuur.

Artikel 26: Ingeval van epidemie, wanneer het weghalen van de lijken op een bijzondere wijze bevolen wordt en te allen tijde indien de openbare gezondheid het vergt schrijft de Burgemeester voor, na het advies van een geneesheer-verificateur van de Burgerlijke Stand ingewonnen te hebben, het lijk naar het dodenhuis te vervoeren.

Artikel 27: De families, of bij gebreke, iedere belanghebbende persoon, mogen te allen tijde later overgaan tot de overbrenging van een overledene naar het dodenhuis, mits aanvraag gericht tot de Burgemeester en mits voorafgaande betaling, buiten de vervoerkosten, van een vergoeding waarvan het bedrag vastgesteld wordt door de Gemeenteraad.

Deze vergoeding wordt niet geëist indien het vervoer naar het dodenhuis bevolen werd door het Bestuur of het Parket.

Artikel 28: De lijkverassing mag enkel geschieden na toelating door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de plaats van overlijden op vertoon van volgende documenten :

1° een schriftelijke aanvraag van het familielid of een andere persoon bevoegd om in de begrafenisplechtigheden te voorzien, of een akte van de overledene waaruit blijkt dat deze laatste uitdrukkelijk verlangt zijn stoffelijk overschot te doen verbranden, en onderworpen aan de bekwaamheids- en vormvoorwaarden vereist voor de geldigheid der testamentaire akten, of een attest afgeleverd door de gemeente van verblijf van betrokkene waarin de verklaring van laatste wilsbeschikking inzake crematie vermeld staat. Deze verklaring wordt voorafgaandelijk uit eigen beweging door belanghebbende medegedeeld en ingeschreven in de bevolkingsregisters;

2° een getuigschrift van de behandelende geneesheer of van de geneesheer die het overlijden heeft vastgesteld waaruit blijkt dat er geen tekens of verschijnselen van gewelddadige of verdachte dood zijn te bespeuren en dat het lichaam geen hartstimulator (pacemaker) bevat;

3° een verslag van de beëdigde geneesheer afgevaardigd door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand om de oorzaken van het overlijden na te gaan, bevestigend dat er geen tekens of verschijnselen van gewelddadige en verdachte dood te bespeuren zijn.

De aanvraag tot verassing, de akte waarin het verlangen wordt uitgedrukt zich te laten verbranden, of het attest afgeleverd door de gemeente van verblijf van de betrokkene wordt afgegeven op het bureau van de Begrafenissen van de plaats van overlijden. Deze documenten duiden ook de plaats aan waar de verbranding zal geschieden, deze van de grafstede en de wijze van beschikking over de as.

Behalve bij betwisting wordt de toelating tot verassing gebeurlijk toegestaan, 24 uren na de afgifte van de aanvraag en de bijgevoegde stukken.

De toelating wordt afgeleverd aan de aanvrager door toedoen van het bureau der Begrafenissen.

Artikel 29: Op zicht van de toelating tot verassing en het akkoord van het crematorium levert de Burgemeester de toelating tot vervoer af die bij de aankomst van het lijk aan de aangestelde bediende van het crematorium getoond wordt.

Deze toelating tot vervoer vermeldt :

- 1) de datum van de machtiging tot verassen;
- 2) de toestemming van het crematorium;
- 3) de bevestiging, door de gemeentelijke overheid, dat het lijk gekist werd volgens de voorwaarden voorgeschreven door de wet;
- 4) de plaats der grafstede en de bestemming van de as.

Artikel 30: De te verassen lijken moeten in een kist liggen vervaardigd uit licht hout, waarvan de wanden 20 mm. dikte niet mogen overschrijden. Indien zij een zinken kist inhoudt mag de dikte van deze laatste 1 mm. niet overschrijden.

De lijk-kist mag niet vernist zijn, nochtans mag waterverf worden gebruikt om haar te kleuren.

De inwendige versieringen moeten brandbaar zijn. Geen bijkomende voorwerpen mogen in de lijk-kist worden geplaatst.

De handvatten en andere versieringen die niet van hout zijn, worden weggenomen voor de kist in de verassingskamer geplaatst wordt.

Artikel 31: De begrafenis of het vervoer van het lichaam naar het crematorium heeft plaats, voor de gewone gevallen, ten vroegste 24 uren en ten laatste 60 uren na het overlijden.

Deze termijn mag naar gelang van de omstandigheden, ingekort of verlengd worden krachtens een beslissing van de Burgemeester na advies van de geneesheer-verificateur van de Burgerlijke Stand.

Artikel 32: Het overbrengen der as naar de begraafplaats van Anderlecht, geschiedt door de zorgen van de persoon die bevoegd is om in de lijkplechtigheden te voorzien, en die in het bezit is van de toelating tot vervoer.

Hoofdstuk IV: De lijkstoeten:

Artikel 33: Het vervoer naar de gemeentelijke begraafplaats van personen te Anderlecht overleden en van deze die er werden teruggebracht om er begraven te worden wordt uitsluitend door het gemeentebestuur verzekerd.

Het vervoer van de lichamen van de personen overleden te Anderlecht en van deze die er teruggebracht worden maar die in een andere begraafplaats dan deze van Anderlecht ter aarde moeten worden besteld mag door tussenkomst van een private onderneming geschieden.

Artikel 34: Geen enkel lichaam mag zonder toelating van de Burgemeester vervoerd worden.

Behalve geval van epidemie is deze toestemming echter niet vereist ingeval van doorgangvervoer op het grondgebied van de gemeente met een andere gemeente als bestemming.

Artikel 35: Het lijkenvervoer geschiedt door lijkwagens van het gemeentebestuur. De Burgemeester mag nochtans uitzonderlijk het vervoer toelaten door middel van een draagbaar, overdekt met een doodlaken. In dit geval zal de lijkwagen de stoet begeleiden.

Artikel 36: Behoudens afwijking toegestaan door de Burgemeester is het aan iedere andere persoon dan de aangestelden en de beambten van het gemeentebestuur verboden tot het vervoer van overledenen over te gaan, zelfs van doodgeboren kinderen of foetussen.

Artikel 37: Het College van Burgemeester en Schepenen bepaalt de begrafenispraal van de lijkwagens. De Gemeenteraad stelt het tarief der kosten vast door de successie der overleden personen te betalen voor het vervoer der lichamen.

Het vervoer der lichamen van behoeftigen geschiedt kosteloos.

De kosteloosheid wordt toegestaan door de Burgemeester op voorlegging van een getuigschrift van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn die de staat van behoefte vaststelt van de afgestorvene en van zijn familie ofwel door andere overtuigende bewijsstukken.

Artikel 38: De uren der lijkstoeten, evenals de duur der uit te voeren plechtigheden worden derwijze vastgesteld, dat de noodwendigheden van de Begrafnisdienst worden overeen gebracht met de billijke verlangens van de families.

Artikel 39: Het lichaam van de buiten de gemeente overleden personen mag op dit grondgebied niet afgezet worden zonder machtiging van de Burgemeester, die deze slechts zal afleveren indien het vervoer geschiedt door een lijkwagen of een gesloten dodenwagen en op voorwaarde dat het lichaam alleen afgezet wordt in de woning van de afgestorvene of één van zijn familieleden die er in toestemt het te ontvangen, behalve uitzonderingen door de Burgemeester toegestaan.

Opgegraven lichamen mogen alleen in het dodenhuis afgezet worden.

Artikel 40: Het vervoer van kinderen van minder dan een maand, doodgeborenen en foetussen wordt verzekerd door een beambte van de dienst, zonder lijkwagen, nog draagbaar.

Het gebruik van een lijkwagen mag nochtans aangevraagd worden door de familie.

Het gebruik van een lijkwagen is verplicht wanneer het lichaam in een kerk of tempel dient opgebaard of wanneer het lichaam zal gecremeerd worden.

Artikel 41: De begrafenisleider zorgt ervoor dat het kisten behoorlijk wordt uitgevoerd en dat de lijkist voldoet aan de gezondheids- en de welvoegelijkheidsnormen.

In overeenstemming met artikel 24 van onderhavig reglement kijkt hij eventueel de op de kisten geplaatste zegels na.

Op het vastgestelde uur laat de begrafenisleider het lichaam lichten en zorgt er voor dat het met de nodige zorg in de lijkwagen geplaatst wordt.

Hij laat de bloemen en kransen op de aangeduide plaatsen op de lijkwagen aanbrengen, laat de lantaarns aansteken en geeft het vertreksein.

De begrafenisleider gaat aan het hoofd van de stoet, treft alle maatregelen die hij gepast acht om de grootste welvoegelijkheid in acht te nemen en opdat geen enkele hindernis de stoet zou belemmeren.

De dragers gaan naast de lijkwagen en behouden het stilzwijgen.

Indien soldaten op mars de doorgang van de stoet belemmeren, doet de leider de stoet vertragen en desnoods stilstaan tot de weg opnieuw vrij is.

De begrafenisleider geeft alle dienstaanwijzingen met halfluide stem.

Artikel 42: Indien de familie op regelmatige wijze er de wens heeft toe uitgedrukt, wordt het lichaam in kerk of tempel opgebaard. De begrafenisleider doet er het lichaam door de dragers afzetten. Na afloop van de godsdienstige plechtigheid laat hij het terug in de lijkwagen, met dezelfde zorg als in het sterfhuis, plaatsen.

Hij woont de plechtigheid bij, en zorgt ervoor dat de dragers zich niet verspreiden. De leider duidt een drager aan om bij de lijkwagen te blijven. In de winter of bij lange plechtigheden wordt de wachtdienst bij rolbeurt waargenomen.

Artikel 43: De begrafenisleider begeleidt de stoet volgens de voorgeschreven weg tot de plaats door het Gemeentebestuur aangeduid.

Hij mag, vanaf de plaats aan te duiden door bijzondere onderrichtingen, de gang van de stoet laten versnellen en in de lijkwagen met de dragers plaatsnemen.

De leider begeleidt altijd de stoet tot zijn plaats van bestemming - begraafplaats, crematorium of ladingsstation - zelfs buiten de gemeente Anderlecht, indien het lichaam door een gemeentelijke lijkkoets vervoerd wordt. Na de plechtigheid komt hij met de lijkwagen terug langs de kortste of de snelste weg.

Artikel 44: De lijkwagens worden met gematigde snelheid geleid van het sterfhuis tot aan de door het Bestuur aangeduide plaats en, gebeurlijk, indien de dienst het toelaat, tot aan de begraafplaats.

Het vervoer mag alleen onderbroken worden voor het volbrengen van godsdienstige plechtigheden.

Artikel 45: Het is aan de bestuurder van om het even welk voertuig verboden de lijkstoeten te laten stoppen, ze te onderbreken of te verspreiden.

Artikel 46: Op de begraafplaats geeft de begrafenisleider het lichaam over aan de Conservator van de begraafplaats of aan zijn plaatsvervanger.

Artikel 47: Het wordt eenieder die niet tot de dienst behoort verboden plaats te nemen in de lijkwagens.

Artikel 48: Het is verboden, hetzij bij het vertrek, hetzij tijdens de duur van het vervoer, om het even welk zinnebeeld, teken of voorwerp te tonen dat van aard is de orde of de welvoeglijkheid van de lijkstoeten te storen.

Artikel 49: Het is de begrafenisleiders, evenals de dragers en bestuurders ten strengste verboden voor om het even welke reden, de lijkstoet te verlaten. Het is verboden te roken tijdens de duur van de dienst. Hun houding en optreden moeten verenigbaar zijn, met de dienst die zij waarnemen.

Artikel 50: De lijkstoeten worden binnen de begraafplaats geleid door de begrafenisleider die de lijkwagen voorafgaat.

Bij het binnenkomen van de begraafplaats overhandigt de begrafenisleider de toelating tot begraven aan de Conservator.

Artikel 51: De lijkwagen wordt binnen de begraafplaats geleid tot op de plaats van de teraardebestelling of de dichtsbijzijnde plaats.

Het lichaam wordt uit de wagen gehaald en op een draagbaar geplaatst, met langzame tred naar het graf of de grafkelder gedragen. De Hoofdgrafmaker legt een loden plaatje met vermelding van het jaar en het begrafenisnummer op de lijkst. Nadien wordt er tot de teraardebestelling overgegaan. Indien het de begraafing van een asurn betreft, wordt er op dezelfde wijze te werk gegaan.

Artikel 52: De kransen en bloemenruikers worden door de grafdelvers van de lijkwagen genomen, in de nabijheid van de plaats der teraardebestelling geplaatst en eindelijk op het gesloten graf of op de grafkelder neergelegd.

De Conservator of zijn afgevaardigde verlaat de plaats slechts, wanneer de begrafenis beëindigd is.

Artikel 53: De lijkwagen wordt, zodra het lijk er uitgenomen is, terug naar de ingang van de begraafplaats gereden langs de aangeduide weg.

Het naaste familielid van de overledene, duidt de begrafenisleider de persoon aan die belast is met het wegnemen van de kransen, die niet van de lijkwagen afgenomen zijn. De begrafenisleider zorgt ervoor dat deze verrichting gebeurt zonder schade aan de lijkwagen te berokkenen.

Alvorens de lijkwagen vertrekt, treft de begrafenisleider de nodige maatregelen om de wagens te wassen en desnoods te ontsmetten, te dien einde de openbare gezondheid te vrijwaren.

Het wassen en ontsmetten moet door de begeleider gedaan worden. Nochtans, indien nodig, mag de Conservator van de begraafplaats een lid van zijn personeel aanduiden en hem belasten de nodige hulp te bieden aan de begeleider om dit werk te verrichten.

Artikel 54: Na de teraardebestelling begeleidt de begrafenisleider de familie tot het bureau van de begraafplaats en nodigt ze uit een informatieformulier over het graf af te halen.

Artikel 55: De voertuigen die de lijkstoet volgen, worden op de begraafplaats niet toegelaten. De voertuigen met bejaarden of gehandicapten evenals deze met kransen geladen mogen op de begraafplaats toegelaten worden en volgen de weg in de pas aangeduid door de begrafenisleider.

Hoofdstuk V: Bijzondere bepalingen betreffende de begrafeningen van de oudstrijders der oorlogen van 1914-1918 en van 1940-1945.

Artikel 56: Hebben recht op kosteloos vervoer met een lijkwagen van eerste klasse en de spreiding van de nationale vlag op hun kist :

1. de op het Veld van Eer gesneuvelde militairen;
2. de door de vijand gefusilleerde personen;
3. de personen overleden tijdens daden van verzet tegen de bezetter;
4. de personen overleden naar aanleiding van hun deportatie of hun gevangenschap door de vijand;
5. de krijgsgevangenen die ingevolge hun gevangenschap zijn overleden;
6. de oorlogsinvaliden en de burgerlijke oorlogsinvaliden gelijkgesteld met de militairen, waarvan de invaliditeit ten minste 50 % bereikt en in de hoedanigheid houder zijn van een pensioenbewijs ten laste van de Schatkist.

Artikel 57: Wanneer de personen vermeld in artikel 56 dienen vervoerd buiten het grondgebied van de gemeente wordt de lijkwagen kosteloos ter beschikking gesteld.

De vergoeding per kilometer, berekend volgens het tarief-reglement op het lijkenvervoer, is echter verschuldigd.

In dit geval zal de nationale vlag alleen op de kist geplaatst worden wanneer het vervoer geschiedt door een gemeentelijke lijkwagen.

Artikel 58: Het behoort aan de familie of aan de persoon belast met het vaststellen der begrafenisplechtigheid toe de nodige bewijzen te leveren om van in de artikels 56 en 57 vermelde voordelen te genieten.

TITEL II: GEMEENTEBEGRAAFPLAATS:

Hoofdstuk I.- Hoofdbepalingen:

Artikel 59: De gemeentebegraafplaats "Vogelenzang" wordt geplaatst onder het teken van de volstrekte neutraliteit, overeenkomstig het principe der vrijheid van geweten gewaarborgd door de Belgische Grondwet.

Onder voorbehoud der reglementaire schikkingen, die de voorwaarden bepalen welke moeten vervuld worden om in de ereperken te worden begraven, wordt er op de begraafplaats geen verdeling van terrein toegelaten, welke zou gesteund zijn op wijsgerige of godsdienstige overtuiging, op de uitoefening van bepaalde beroepen of op het behoren tot kloosters, gemeenschappen of andere, enz.

Ook is het niet toegelaten een godsdienstig of wijsgerig teken, zinnebeeld of monument te plaatsen buiten de perken bestemd tot het begraven. De gebeurlijk geestelijke plechtigheden, vereist door het ritueel, geschieden op het graf zelf.

Artikel 60: De begraafplaats "Vogelenzang" is bestemd voor de teraardebestelling van de lijken of de as die eveneens kan verstrooid of in een columbarium bijgezet worden :

1° van de personen overleden in de gemeente;

2° van de personen die hun gewoon verblijf te Anderlecht hebben en overleden zijn buiten het grondgebied der gemeente;

3° van de personen die het recht hebben er te worden begraven hetzij door aankoop van een gemeenschappelijke grafvergunning, hetzij ten titel van bloed- of aanverwante van een persoon, die een grafvergunning verworven heeft op de begraafplaats;

4° van de personen die voorheen te Anderlecht verbleven en die om redenen onafhankelijk van hun wil in een instelling, gelegen buiten de gemeente, geplaatst werden.

Het gewoon verblijf, voorzien bij dit artikel, rechtvaardigt zich alleen door de inschrijving in de bevolkingsregisters of in het vreemdelingenregister.

Artikel 61: De personen overleden op het grondgebied van de gemeente, mogen op aanvraag der familie, of bij verklaring van de laatste wilsbeschikking, op een andere begraafplaats dan die van Anderlecht begraven worden. In dit geval laat de Burgemeester de overbrenging toe, mits het voorleggen van een vergunning afgeleverd door de Burgemeester of zijn afgevaardigde van de plaats waar de begraafing moet geschieden. Het overbrengen der opgegraven lijken verloopt volgens dezelfde voorwaarden.

De Burgemeester zal de nodige maatregelen voorschrijven om de hygiëne en gezondheid te vrijwaren.

Artikel 62: De teraardebestellingen op de gemeentelijke begraafplaats hebben plaats, zonder onderscheid van eredienst, van wijsgerige of godsdienstige opvattingen, door de zorgen van de bedienden van het gemeentepersoneel, op de plaatsen van de begraafplaats, aangeduid door de Conservator overeenkomstig de bevelen van de Burgemeester. Bordjes en palen dragen de nummers der perken en afdelingen.

Hoofdstuk II: Teraardebestellingen in het algemeen:

Artikel 63: Elke teraardebestelling heeft plaats in een afzonderlijk graf uitgezonderd voor de teraardebestellingen gedaan in vergunningen van eigen graven. De Burgemeester mag echter toelaten de lijken van de moeder en van het doodgeboren kind in een zelfde graf te plaatsen.

Artikel 64: De teraardebestellingen in gewoon graf worden in de perken gedaan:

voor de volwassen personen, ten minste op 1,50 meter diepte, op 2 meter lengte en 0,80 m. breedte;
voor de kinderen minder dan 7 jaar oud, ten minste op 1,50 m. diepte, op 1 meter lengte en 0,80 m. breedte.

De graven worden slechts opnieuw gebruikt na een minimum tijdsruimte van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag der begrafenis.

Artikel 65: De asurnen voor de gewone graven worden, op aanvraag van de familie, teraardebesteld in de perken tussen de niet veraste lijken of in het urneveld daartoe voorzien.

De afmetingen van het omhulsel van de asurnen mogen niet groter zijn dan die van een kubus van 0,50 meter zijde.

Artikel 66: Geen enkel lijk, dat in een gewoon graf of in een tijdelijke vergunning van vijftien jaar moet worden teraardebesteld, mag zich in een onbederfbare kist, foedraal of lijkwaad bevinden.

Behalve afwijking te verlenen door de Burgemeester geldt dit voor de begraafing in volle aarde, in vergunningen van lange duur.

In dezelfde gevallen, wanneer het een asurn betreft, zal het eventueel beschermend omhulsel uit geen onbederfbaar materieel zijn.

De overtreders zullen worden verplicht, op eigen kosten, het onbederfbaar omhulsel af te nemen, voor de teraardebestelling zal plaats hebben.

Een degelijk waterdichte kist is verplicht voor de begraafing van lichamen in voorlopige wachtkelders.

Hoofdstuk III: Teraardebestellingen in grondvergunningen:

Algemene bepalingen:

Artikel 67: Het college mag percelen grond op de begraafplaats toekennen om als bijzondere grafsteden te dienen.

Die grondvergunningen zijn :

de vijftien jaar, te individuelen titel, in volle grond ;

de vijftien jaar, te individuelen titel, in nis in het urneveld ;

van dertig jaar, te individuelen titel, in nis in het urneveld ;

van dertig jaar, te gezamenlijken titel, in nis in het urneveld ;

van dertig jaar, te gezamenlijken titel, in volle grond ;

van veertig jaar, te gezamenlijken titel, met grafkelder van twee vakken en van vier vakken ;

van vijftig jaar, te gezamenlijken titel, met grafkelder van zes vakken.

De vergunningen in volle grond, evenals de vergunningen gelegen in het urneveld, worden niet voor het overlijden toegekend en geven aan de titularis geen eigendomsrecht, maar enkel een recht van genot en gebruik met een bijzondere en nominative bestemming.

Artikel 68: De prijzen der vergunningen worden opgenomen in een tarief, door de Gemeenteraad vastgesteld.

Artikel 69: De prijs der vergunning moet geheel betaald worden voor de ingebruikneming.

Artikel 70: De aanvraag tot grondvergunning verbindt de aanvrager zich te schikken, niet alleen naar de bepalingen van onderhavig reglement, maar ook naar de wijzigingen die er aangebracht zouden kunnen worden.

Artikel 71: Een individuele vergunning mag enkel dienen tot grafstede van de persoon voor wie zij verleend werd.

Een zelfde gezamenlijke concessie kan slechts dienen als graf voor de aanvrager, zijn echtgenoot, zijn bloed- of aanverwanten en voor de leden van één of meerdere religieuze gemeenschappen, alsmede voor de personen die daartoe ieder hun wil uitdrukken bij de gemeentelijke overheid.

Een gezamenlijke concessieaanvraag mag worden ingediend ten behoeve van een derde en van zijn familie.

Hij die de vergunning aanvraagt en bekomt wordt vergunninghouder genoemd.

De vergunningen zijn onafstaanbaar.

Artikel 72: De definitieve teraardebestelling op de begraafplaats ener andere gemeente van het lijk van een persoon waarvoor een vergunning werd aangekocht, brengt van rechtswege het verval mede der vergunde rechten, zowel voor de grond als voor de kelder, zonder terugbetaling van de door de vergunninghouder gestorte fondsen.

Het eventueel opgericht monument moet binnen drie maanden na de definitieve teraardebestelling verwijderd worden, zoniet zullen de materialen aan de gemeente toebehoren.

Artikel 73: De vergunningen worden in verschillende categorieën ingedeeld.

De keuze der categorie berust bij de aanvrager.

Hij mag zich nochtans laten vertegenwoordigen door een andere persoon, drager van een volmacht.

Deze volmacht moet schriftelijk en uitdrukkelijk opgesteld en behoorlijk ondertekend zijn door de aanvrager, en gestaafd door zijn identiteitskaart en door deze van de mandataris.

De prijs van de vergunning en de eventuele toeslagen worden gedeponneerd zodra de keus gemaakt is, in akkoord met de bevoegde dienst en uiterlijk, binnen 48 uren, op straf van uitsluiting.

Artikel 74: De vergunde gronden worden aan de vergunninghouders door de Conservator van de begraafplaats of zijn plaatsvervanger afgeleverd.

De individuele en gezamenlijke vergunningen blijven onderworpen aan het toezicht en het gezag van de Burgemeester.

Artikel 75: In geval van ruiling van een vergunning van lange duur tegen een vergunning van hogere categorie, wordt de prijs betaald voor de eerste vergunning afgetrokken van deze der nieuwe vergunning, naar verhouding van de jaren nog te verlopen, en op basis van de prijs betaald op het ogenblik van de toekenning.

Ter gelegenheid van deze aftrek, zal er nochtans rekening worden gehouden met de vermeerdering bij het verlenen der vorige vergunning, opgelegd aan de personen vreemd aan de gemeente, wanneer een dergelijke vermeerdering toegepast wordt op de nieuwe vergunning. Ieder gedeelte van een jaar wordt als een gans jaar beschouwd.

In geen enkel geval mag deze verrichting aanleiding geven tot een terugbetaling door de gemeente.

Hoofdstuk IV: Vergunningen van vijftien jaar in volle grond:

Artikel 76: Tijdelijke vergunningen van vijftien jaar zijn door het College van Burgemeester en Schepenen verleend volgens de voorwaarden en het tarief bepaald door de Gemeenteraad.

De termijn van vijftien jaar loopt vanaf de datum van de beslissing van het College.

Geen enkele tijdelijke vergunning mag ter plaatse worden hernieuwd.

Artikel 77: De tijdelijke vergunningen van vijftien jaar zijn uitsluitend individueel.

Artikel 78: De tijdelijke vergunningen van vijftien jaar voor de begraving van lijken hebben een breedte van 0,80 m op een lengte van 2 m voor de volwassenen, en een breedte van 0,80 m op een lengte van 1 meter voor de kinderen van minder dan 7 jaar.

Monumenten, overeenkomstig de voorschriften van onderhavig reglement op de monumenten en graftekens, mogen er opgericht worden.

Artikel 79: De grond wordt teruggenomen op het einde van de vergunning, na bericht door de gemeente gegeven, tenminste drie maanden voor het einde van de geldigheidsduur door middel van aanplakbrieven of dagbladen.

Artikel 80: Op het einde van de vergunning moeten de grafmonumenten of -tekens door de belanghebbenden verwijderd worden, zonder verdere vordering.

Bij gebrek aan verwijdering op de datum van verstrijking, worden de grafmonumenten en -tekens de eigendom van de gemeente.

Artikel 81: Het overbrengen, op aanvraag van vergunninghouder, van een lijk teraardebesteld in een tijdelijke vergunning, heeft als gevolg het afstaan van de betaalde prijs voor de eerste vergunning en alle verworven rechten.

Nochtans wordt de helft van de prijs van een tijdelijke vergunning, welke nog geen vijf jaar toegekend is, afgerekend van de prijs van een nieuwe vergunning van lange duur.

Nochtans indien met de bedoeling de leden van eenzelfde familie te verenigen, een lijk reeds begraven in een grondvergunning van vijftien jaar wordt overgebracht naar een nieuwe vergunning van dezelfde duur, wordt geen betaling geëist wanneer de begravingen geschieden in de loop van hetzelfde burgerlijk jaar.

Hoofdstuk V: Vergunningen van lange duur:

Artikel 82: De grondvergunningen voor een lange duur worden door het College van Burgemeester en Schepenen verleend volgens de voorwaarden en het tarief bepaald door de Gemeenteraad. De termijn loopt vanaf de beslissing van het College.

Artikel 83: Op het einde van het laatste jaar van de grondvergunning en op uitdrukkelijk verzoek van iedere belanghebbende zullen de vergunningen verlengd worden voor een termijn van dezelfde duur, die zal ingaan op de dag van de laatste bijzetting in de gezamenlijke vergunning.

Deze verlenging is onderworpen aan de betaling van een vergoeding, berekend naar rata van de jaren die nog moeten verlopen vanaf het verstrijken van de grondvergunning tot op het einde van een termijn van dezelfde duur van de eerst toegekende vergunning, na de laatste bijzetting, en op basis van de prijs van een grondvergunning van dezelfde categorie in voege op het ogenblik van het einde van de vergunning.

Artikel 84: Ten minste drie maand voor het einde van de grondvergunning van lange duur of van de verlengde grondvergunning geeft het gemeentebestuur er bericht van door middel van aanplakbrieven of dagbladen.

De vergunninghouder of zijn rechthebbende is er toe gehouden gedurende gans de duur van de grondvergunning, de naam en het adres van de terzake bevoegde persoon aan het gemeentebestuur ter kennis te brengen. Latere wijzigingen worden eveneens medegedeeld.

Artikel 85: De grondvergunningen van lange duur mogen toegestaan worden :

a) in volle grond met een betonnen omlijsting voor hoogstens drie lijken;

b) in grafkelders van twee, vier of zes vakken.

De grafkelders, omlijstingen en nissen van het columbarium, worden uitsluitend door het gemeentebestuur opgericht en onderhouden. Een vergoeding wordt bij de vergunningshouders gevorderd volgens een tarief door de Gemeenteraad vastgesteld.

Artikel 86: De ligging der vergunde gronden van lange duur worden door de Burgemeester aangeduid.

Na het voltooiën der bouwwerken van het monument of grafteken, gaat het bevoegd personeel van de dienst na, of de bezette grond de in de akte van vergunning bepaalde afmetingen niet overschrijdt.

Artikel 87: De afmetingen van de vergunningen van lange duur worden als volgt vastgesteld :

voor de vergunningen in volle grond : breedte 1,18 m en lengte 2,30 m ;

voor de vergunningen met grafkelders : breedte 1,18 m en lengte 2,75 m ;

voor de vergunningen in volle grond, met nissen : breedte 0,65 m en lengte 0,60m.

Artikel 88: De vergunningen van lange duur, in volle grond, mogen dienen voor de teraardebestelling van drie boven elkaar geplaatste lijken.

De eerste teraardebestelling moet gebeuren op een diepte van minimum 2,50 m, de tweede op 2 m, en de derde op 1,50 m.

Nochtans, voor zover de wettelijke beschikkingen worden geëerbiedigd, en naargelang de mogelijkheden, mag de plaats van een niet verast lijk, in een vergunning van lange duur, worden ingenomen door vier asurnen mits een bijbetaling te dien einde voorzien in het reglement-tarief, vastgesteld bij besluit van de Gemeenteraad.

Artikel 89: Ieder vak van een grafkelder is bestemd tot de teraardebestelling van één enkel lijk of één enkele asurne.

Nochtans, wanneer de wettelijke schikkingen op dit vlak in acht genomen worden en naarmate de mogelijkheden, mag de plaats voorzien voor een niet verast lijk in een grafkelder door vier asurnen bezet worden, mits betaling van een bijkomend recht te dien einde voorzien in het reglement-tarief door de Gemeenteraad bepaald.

De schikkingen van onderhavige paragraaf worden slechts toegepast wanneer de afmetingen van het omhulsel, dat de asurne bevat, deze van een kubus van vijftig centimeterkant niet overschrijden.

Artikel 90: Het recht de grafkelders te laten openen behoort aan de Burgemeester toe. De grafkelders mogen enkel geopend worden in het belang van de dienst der begrafenissen en door de daartoe aangestelde beambten van de begraafplaats, behoudens afwijking door de Burgemeester te verlenen.

Uitgenomen in geval van teraardebestelling, zullen deze verrichtingen uitgevoerd worden na de vergunninghouder te hebben uitgenodigd persoonlijk aanwezig te zijn of zich te laten vertegenwoordigen door een afgevaardigde en in het bijzijn van de Conservator der begraafplaats of zijn plaatsvervanger.

Onmiddellijk na de teraardebestelling zal, naar gelang, het vak toegemetseld of bebloerd worden door het gemeentebestuur op de kosten van de belanghebbenden.

Artikel 91: Alvorens tot een teraardebestelling over te gaan, in volle grond, in een grondvergunning van lange duur, moet de vergunninghouder op zijn kosten en volgens de aanduidingen van de dienst, het monument laten wegvoeren evenals gebeurlijk de aanpalende monumenten, zoniet zal het lijk in een gewoon graf teraardebesteld worden; indien nochtans het lijk in een onbederfbare kist geplaatst is, zal het, volgens de voorwaarden van het tarief, in een wachtkelder kunnen worden geplaatst.

In dit laatste geval, moet het lijk binnen drie maanden overgebracht worden; zoniet wordt het van ambtswege in een gewoon graf teraardebesteld, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 66.

Indien de monumenten niet binnen vijftien dagen na de begrafenis worden teruggeplaatst wordt het werk van ambtswege door het bestuur uitgevoerd op kosten, gevaar en risico van de in gebreke blijvende vergunninghouder.

Artikel 92: Binnen zes maanden na de datum van de beslissing van het College, heeft de vergunninghouder voor verplichting een grafsteen of een monument te laten plaatsen, op de verleende grond, waarvan de plannen op voorhand door de Burgemeester zullen goedgekeurd worden.

Voor de goede uitvoering van deze verplichting moet de vergunninghouder, in handen van de gemeenteontvanger, tegelijkertijd met de prijs van de vergunning, een borgstelling storten waarvan het bedrag door de gemeenteraad wordt bepaald.

Deze borgstelling wordt aan de vergunninghouder terugbetaald op zijn aanvraag, zodra het monument of grafsteen op het graf geplaatst is.

Ingeval van niet-uitvoering van de verplichting bepaald in paragraaf 1, en na een aanmaning per aangetekend schrijven aan de vergunninghouder gezonden, mag het gemeentebestuur ambtshalve tot de plaatsing van een gewone grafsteen overgaan waarvan de kosten het bedrag van de borgstelling niet zal overschrijden en daarop afgerekend zullen worden.

Het gebeurlijke overschot zal aan de vergunninghouder teruggegeven worden.

De verplichting voor de vergunninghouder zich zonder voorbehoud te schikken naar deze bepaling vloeit voort uit de aanvraag tot vergunning zelf. Geen enkele klacht wat betreft namelijk de kosten en het uitzicht van de grafsteen, ambtshalve geplaatst door het gemeentebestuur, zal aangenomen worden.

Artikel 93: De vergunde grond mag teruggenomen worden door het gemeentebestuur indien het openbaar belang of het belang van de dienst het vereisen.

In dit geval wordt de vergunninghouder zonder vergoeding een nieuwe plaats aangewezen.

Het opgraven en overbrengen der lijken, evenals het verplaatsen van het grafmonument en gebeurlijk het bouwen van een kelder volgens de in voege zijnde reglementaire voorschriften, geschieden op kosten van de gemeente.

Artikel 94: Ingeval van niet-hernieuwing na de afloop van de duur van een vergunning van lange duur, verlengd of niet, neemt het gemeentebestuur opnieuw de grond en de grafkelders in bezit en gaat ambtshalve over tot de opgraving der lijken in de vergunningen ter aarde besteld en tot de nieuwe teraardebestellingen in de te dien einde voorziene percelen der begraafplaats, zonder dat er melding van gemaakt wordt in de registers van de begraafplaats evenals op het grondplan en zonder dat een grafteken geplaatst wordt.

De monumenten en grafstenen moeten door de familie weggevoerd worden na het einde van de vergunning waarvan de vernieuwing niet meer gevraagd wordt; bij gebrek aan dit, worden zij het eigendom der gemeente.

Artikel 95: Ingeval van verplaatsing van de gemeentelijke begraafplaats "Vogelenzang", wordt op de nieuwe begraafplaats, een perceel voorbehouden even groot als het reeds vergunde, indien een belanghebbende daartoe een aanvraag indient voor de datum van stopzetting van de begravingen op de begraafplaats "Vogelenzang".

Om welke reden ook, is de gemeente in geen geval een vergoeding verschuldigd, en dit uit hoofde van de verplichting aan de vergunninghouders opgelegd, kelders en monumenten op de vergunde gronden opgericht, af te breken en te herbouwen.

Hoofdstuk VI: De wachtkelders:

Artikel 96: Wachtkelders worden ter beschikking van de families gesteld voor het voorlopig bijzetten van lijken of asurnen die:

1. in concessies van lange duur met te bouwen grafkelder moeten geplaatst worden;
2. in de nissen van een te bouwen columbarium moeten geplaatst worden;
3. later naar het buitenland moeten vervoerd worden.

Mogen eveneens in de wachtkelder geplaatst worden de urnen waarvan de as wegens klimatologische of andere redenen niet kan verstrooid worden.

Voor het verblijf van een lichaam in een wachtkelder, is een op voorhand te betalen driemaandelijks recht verschuldigd zoals vastgesteld in het belastingsreglement.

Artikel 97: Geen lijk, geen asurn mag in een wachtkelder geplaatst worden zonder dat er een provisie op voorhand gedeponereerd wordt, gelijk aan de prijs van een vergunning van lange duur, tegen het laagste bedrag, rekening houdend met het feit of het al dan niet gaat om een bewoner van de gemeente en van de provisie voorzien in artikel 92.

De provisie voorzien in onderhavig artikel wordt niet vereist, wanneer het lichaam of de as in de wachtkelder te plaatsen, later naar het buitenland vervoerd moet worden.

Hetzelfde geldt wanneer de as wegens klimatologische of andere redenen niet verstrooid kan worden.

Het later vervoer naar het buitenland dient te worden gerechtvaardigd door een toelating tot begraving.

Artikel 98: De lijken of asurnen mogen niet langer dan drie maanden in de wachtkelders verblijven, behoudens bijzondere machtiging door de Burgemeester afgeleverd om buitengewone redenen.

Artikel 99: Indien, na het verstrijken van de termijn, de families geen schikkingen getroffen hebben omtrent de definitieve teraardebestelling, wordt het lichaam of de asurne ambtshalve begraven in een vergunning van de prijs gelijk aan de gedeponeerde provisie.

Artikel 100: Indien de kist van de in de wachtkelders bijgezette lijken niet meer waterdicht is, zal de familie ertoe verzocht worden de nodige maatregelen te treffen. Bij gebrek zich binnen de achtenveertig uur te schikken naar de hiervoor door het Bestuur voorgeschreven beschikkingen, zal het lijk van ambtswege begraven worden in een vergunning waarvan de prijs gelijk is aan de gedeponeerde provisie.

Artikel 101: Wanneer, krachtens de bijzondere machtiging waarvan sprake in artikel 98, de lijken of asurnen langer dan drie maanden in de wachtkelders mogen verblijven, is er, voor het verstrijken van deze termijn, een nieuw driemaandelijks recht verschuldigd, het dubbele van dit reeds betaald voor de eerste drie maanden.

Indien de machtiging voor een derde termijn wegens bijzondere redenen wordt verleend, wordt het recht verdriedubbeld; dit laatste, op voorhand betaalbaar, wordt vervierdubbeld voor een vierde termijn, enz.

De rechten zijn niet verschuldigd indien het behoud van het lichaam of de asurn in de wachtkelders te wijten is aan een feit toe te schrijven aan het gemeentebestuur. Namelijk het niet voltooiën van de door zijn zorgen op te richten grafkelders op het vergunde terrein of de onbeschikbaarheid van nissen in het columbarium.

Hetzelfde geldt wanneer de as wegens klimatologische of andere redenen niet verstrooid kan worden.

Hoofdstuk VII: Ereperken:

Artikel 102: Ereperken worden voorzien in de gemeentebegraafplaats voor het begraven van het stoffelijk overschot van :

- a) de Belgische militairen en daarmee gelijkgestelden, woonachtig te Anderlecht op 4 augustus 1914, gesneuveld tijdens de veldtocht van 1914-1918;
- b) de Belgische invalide militairen en daarmee gelijkgestelden van de oorlog van 1914-1918, woonachtig te Anderlecht op het ogenblik van hun overlijden, titularissen van een pensioenbrevet voor een invaliditeit van 100 % ten laste van de Schatkist;
- c) de Belgische militairen en daarmee gelijkgestelden, woonachtig te Anderlecht op 10 mei 1940, gesneuveld tijdens de veldtocht van 1940-1945;
- d) de Belgische militairen en daarmee gelijkgestelden, woonachtig te Anderlecht op 10 mei 1940, in gevangenschap gestorven;
- e) de Belgische invalide militairen en daarmee gelijkgestelden, woonachtig te Anderlecht op datum van hun overlijden, te wijten aan verwondingen of ziekten opgelopen gedurende de veldtocht van 1940-1945;
- f) de Belgische invalide militairen en daarmee gelijkgestelden van de veldtocht van 1940-1945, woonachtig te Anderlecht op datum van hun overlijden, titularissen van een pensioenbrevet voor een invaliditeit van 100 %;
- g) de burgers, doodgeschoten door de Duitsers tijdens de bezetting wegens hun patriotische houding;
- h) de weggevoerde burgers, woonachtig te Anderlecht op datum van hun deportatie of veroordeling, overleden ten gevolge van ziekten opgelopen gedurende hun deportatie;
- i) de leden van de weerstandsgroeperingen, officieel erkend, gedood tijdens een zending en woonachtig te Anderlecht op datum van het overlijden;
- j) de leden van weerstandsgroeperingen, officieel erkend, woonachtig te Anderlecht op datum van hun overlijden en te wijten aan verwondingen opgelopen tijdens bevolen dienst.
- k) de invalide leden van weerstandsgroeperingen, officieel erkend, woonachtig te Anderlecht op datum van hun overlijden, titularissen van een pensioenbrevet voor een invaliditeit van 100 %.

Artikel 103: Het behoort de familie of ieder belanghebbende persoon toe alle vereiste bewijzen voor te leggen om van de bepalingen bij artikel 102 voorzien, te kunnen genieten.

Het enige bewijs aangenomen tot het bepalen van de verhouding van oorzaak tot gevolg waarvan sprake in artikel 102, lid e,g en j, bestaat in een getuigschrift, afgeleverd door de Dienst van de militaire pensioenen te Brussel, in te dienen door de persoon die voor de begrafenisplechtigheden zorgt.

Artikel 104: Het enige herkenningsteken van de graven is de zuil van het type door het Gemeentebestuur vastgesteld en geleverd, met uitsluiting van alle andere vormen van versiering.

Het is toegelaten op elk van beide zijden van de zuil een opschrift aan te brengen en aldus kan ze tot grafteken dienen voor twee lichamen.

Artikel 105: Het op de zuil aan te brengen opschrift wordt door de zorgen van het Gemeentebestuur en op zijn kosten gebeiteld.

De perken zijn uitsluitend door de gemeente onderhouden en versierd.

Geen enkel voorwerp mag aan de zuil vastgehecht worden. Het plaatsen op de graven, door de familie, van kranshouders of ene andere vazen is verboden, evenals het versieren met grint, cement, palmboompjes, enz.

Slechts het neerleggen van gesneden bloemen wordt toegelaten.

Artikel 106: De voor de teraardebestelling der oudstrijders voorbehouden ereperken zullen gebruikt worden naargelang het beschikbaar terrein.

Deze grafsteden hebben een duur van vijftig jaar. Die termijn verstreken worden ze automatisch hernieuwd voor een nieuwe periode van vijftig jaar.

Artikel 107: Het Gemeentebestuur behoudt zich het recht voor, de nodige schikkingen te treffen, zowel wat de politie der ereperken als hun onderhoud en esthetisch uitzicht betreft.

Artikel 108: Kosteloos en zonder andere voordelen wordt er een tijdelijke vergunning van een duur van vijftien jaar toegestaan voor de teraardebestelling van het stoffelijk overschot van :

a) de Belgische invalide militairen en daarmee gelijkgestelden van de twee oorlogen 1914-1918 en 1940-1945, gehuisvest te Anderlecht op het ogenblik van hun overlijden, titularissen van een brevet van pensioen voor invaliditeit van minder dan 100 % ten laste van de Schatkist;

b) de oudstrijders van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945, gehuisvest te Anderlecht op het ogenblik van hun overlijden, drager van het vuurkruis of van de kaart van strijder of bij gebrek hieraan, van een attest afgeleverd door een officiële vereniging van oudstrijders waarvan de overledene lid was en die volgens officiële documenten, de werkelijke prestaties in de strijd van belanghebbende aanduidt;

c) de leden van groeperingen van verzetslieden, politieke gevangenen en krijgsgevangenen officieel erkend, gehuisvest te Anderlecht op het ogenblik van hun overlijden;

d) de begunstigden in artikel 102 voorzien, die bij gebrek aan plaats niet konden begraven worden in de ereperken, dit bij toepassing van het artikel 106.

Na de eerste periode van vijftien jaar is de vergunninghouder of, bij gebrek, iedere belanghebbende persoon, toegelaten de termijn van de grafstede te verlengen volgens de voor de vergunningen van vijftien jaar in voege zijnde voorwaarden en tarieven.

Artikel 109: Wanneer, bij vastgestelde behoefte, de vergunninghouder van een tijdelijke grafconcessie voor vijftien jaar begrepen in één van de klassen voorzien door artikel 108, in de onmogelijkheid is op het graf een grafstede of een grafteken te laten plaatsen, of het te onderhouden, mag het College van Burgemeester en Schepenen beslissen dat het onderhoud van dit graf door het Gemeentebestuur en op haar kosten zal verzekerd worden voor al of gedeelte van de duur van de vergunning.

In dit geval, zal het graf enkel met bloemen versierd worden.

Artikel 110: Buiten de ereperken vermeld in artikels 102 tot 107, is er op de begraafplaats nog een speciaal ereperk met tijdelijk karakter. De plaats wordt voorbehouden door een speciale beslissing van het College en elk geval wordt afzonderlijk behandeld :

a) de oorlogsslachtoffers die in de ereperken niet kunnen begraven worden;

b) de personen gedood bij het uitvoeren van ontmijningswerken;

c) de militair in dienst gedood tijdens vredesperiode;

d) de inwoners van Anderlecht overleden voor het Land, de Gemeente, enz., of voor uitstekende diensten bewezen aan de Gemeente, de gemeenschap, enz., zonder dat deze opsomming beperkend is.

Artikel 111: Het speciaal ereperk zal ten minste een duur van vijftien jaar hebben. Het zal door het Gemeentebestuur teruggenomen worden ingeval het aller noodzakelijkst blijkt.

Artikel 112: Alle reglementaire schikkingen die in voege zijn op de ereperken , zijn toepasselijk op het speciaal ereperk.

Hoofdstuk VIII: Opgravingen:

Artikel 113: Opgravingen mogen niet uitgevoerd worden zonder machtiging van de Burgemeester.

Indien de op te graven persoon overleden is ten gevolge van een besmettelijke, infectieuze of epidemische ziekte, zal de Burgemeester deze machtiging weigeren of bijzondere maatregelen voorschrijven.

Het overbrengen van het lijk gebeurt volgens de bepalingen van onderhavig reglement op het lijkenvervoer.

Artikel 114: De opgravingen worden uitgevoerd in aanwezigheid van de Conservator van de begraafplaats of zijn plaatsvervanger die er proces-verbaal van opmaakt. Voor elke begraafplaats wordt een register gehouden waarin men achtereenvolgens en zonder witte tussenvlakken noch tussenregels alle gedane opgravingen vermeldt.

Artikel 115: Onder voorbehoud van toepassing van de bepalingen van artikel 94, wordt niet toegelaten een lijk of asurn uit een vergunde grond van lange duur op te graven om ze ter aarde te bestellen in een gewoon graf of in een tijdelijke vergunning van vijftien jaar.

Het is eveneens verboden een lijk of urn van een tijdelijke vergunning van vijftien jaar, naar een gewoon graf over te plaatsen.

Artikel 116: Ingeval van opgraving moet de Conservator van de begraafplaats, de hernieuwing van de doodskist voorschrijven, indien hij dit nodig acht.

De kosten hiervoor, evenals die veroorzaakt door eventuele verwijdering en verplaatsing van op de naburige grafsteden geplaatste gedenktekens, zijn ten laste van de vergunninghouder of van zijn rechthebbenden.

Artikel 117: Indien een lijk naar een andere begraafplaats moet vervoerd worden is het gebruik van een volledig waterdichte kist verplicht.

Hoofdstuk IX: Maatregelen van algemene politie:

Artikel 118: De begraafplaats is voor het publiek het ganse jaar open van 8 u. tot 17 u.

De begrafenis en de aanvoer van urnen die de as bevatten van gecremeerde lichamen worden toegelaten tot 16 u. 30 .

Artikel 119: Het sluiten van de poorten wordt een half uur tevoren aangekondigd door de bel. Vanaf dat ogenblik heeft het publiek geen toegang meer tot de begraafplaats. De bel wordt een kwartier voor de sluiting herhaald.

Artikel 120: De toegang tot de begraafplaats is verboden aan personen in staat van dronkenschap, leurders, niet vergezeld kinderen, dragers van vuurwapens, personen vergezeld van dieren, tenzij honden die welk als gids of als trekdier dienen voor een invalide of een gehandicapte.

Artikel 121: Het is verboden :

- 1) de muren en uitwendige omheiningen van de begraafplaats, evenals de traliewerken der grafsteden te beklimmen of te overschrijden;
- 2) de begraafplaats binnen te treden met andere voorwerpen dan die voor de graven bestemd en deze voorwerpen zonder toelating weg te nemen;
- 3) merken of inschrijvingen te doen aan de bomen, planten of takken af te rukken of af te snijden;
- 4) de gedenktekens, graftekens, traliewerken of welke voorwerpen ook die de grafsteden versieren te beschadigen; op de graven of grafsteden te schrijven;
- 5) op de grafsteden of op het gras van de perken en lanen te lopen, te zitten of te liggen;
- 6) wegen en lanen te beschadigen;
- 7) vogels te vangen en hun nesten te vernielen;
- 8) kinderen alleen te laten;
- 9) binnen de omheining van de begraafplaats afval, papier of welke voorwerpen dan ook elders weg te gooien dan in de daartoe bestemde korven;
- 10) er handelingen te begaan in strijd met de zedelijkheid;
- 11) in de lijkenbewaarplaats of de lokalen aan het personeel voorbehouden zonder toelating binnen te dringen;
- 12) enigerlei voorwerpen uit te stallen, ten toon te stellen of te verkopen;
- 13) te roken en te spelen;
- 14) te zingen of muziek te spelen zonder toelating van de Burgemeester of zijn afgevaardigde;
- 15) plakbrieven, borden, schriften of andere publiciteitstekens zowel binnen de begraafplaats als op de ingangspoorten en omheiningen aan te brengen;
- 16) de graftekens te fotograferen of ze te wijzigen door er platen, foto's, godsdienstige of andere zinnebeelden aan te brengen, zonder voorafgaande toelating van het Gemeentebestuur;
- 17) afgietsels of schetsen te nemen van geheel of gedeelten van gemeenschappelijke of private gedenktekens zonder voorafgaande toelating van het Gemeentebestuur;
- 18) op welke wijze ook, de doorgang van een lijkstoet te belemmeren;

19) zonder toelating van de Conservator of zijn afgevaardigde om 't even welk voorwerp dat zich in de begraafplaats bevindt, weg te nemen of te verplaatsen. Deze bepaling geldt eveneens voor de aannemers die belast zijn aan de graven een werk te verrichten, van hoe weinig belang dit ook weze. De herstellingen van welke aard ook, aan de graftekens in het algemeen, mogen slechts uitgevoerd worden met instemming van de Conservator der Begraafplaats of zijn afgevaardigde;

20) de wegen aangebracht boven de gewelven der dodengalerijen te betreden met voertuigen van welke aard ook, kruitwagens, watertonnen, enz. Iedere overtreding tot deze beschikkingen wordt door de personeelsleden van de begraafplaats vastgesteld. Zij delen dit onmiddellijk mede aan de Conservator. Alleen de kinderwagens en wagens voor gehandicapten mogen binnen de begraafplaats toegelaten worden. Zij moeten opzij en stoppen om de doorgang van de lijkstoeten vrij te maken.

Artikel 122: Hoegenaamd niemand mag zijn eigen diensten of die van derden aanbieden aan de bezoekers van de begraafplaats noch aan de personen die de lijkstoeten vergezellen.

Het is verboden de begraafplaats te betreden met gereedschap dienende tot het onderhoud der graven, wanneer men het niet door uit te voeren werken kan rechtvaardigen.

Artikel 123: De Conservator van de begraafplaats zal alle wanorde veroorzaakt of uitgelokt door redevoeringen of plechtigheden op de grafsteden onmiddellijk beteugelen en doen ophouden.

De verstoorders worden aan de bevoegde overheid overgeleverd. Indien ze bij ordemaatregel in hechtenis moeten gehouden worden zal de Conservator of zijn plaatsvervanger een verslag opstellen en de politie verwittigen om de overtreders te laten te oppakken.

Artikel 124: Geen enkel voertuig, kar, wagen, behalve de lijkwagen, mag zonder toelating van de Conservator de begraafplaats betreden.

Het betreden van de begraafplaats met voertuigen waarvan de wielen niet met luchtbanden zijn uitgerust, is verboden. Behalve voor de lijkwagen voortgetrokken door paarden.

Artikel 125: Al wie zich niet gedraagt met de eerbied verschuldigd of één van de bepalingen van hoofdstuk IX van onderhavig reglement overtreedt, wordt uit de begraafplaats verwijderd, onverminderd de rechterlijke vervolgingen.

Naast deze vervolgingen mag de Burgemeester, naargelang de ernst van de omstandigheden, de toegang tot de begraafplaats voorlopig onttrekken aan de personen die de ordemaatregelen nopens de rustplaats overtreden hebben.

Artikel 126: Behalve toelating in geval van hoogdringendheid verleend door de Conservator van de begraafplaats, is het verboden op zaterdag, zon- en feestdagen enigerlei bouw- of plantwerken op de begraafplaats uit te voeren.

Dit verbod is noch van toepassing op het plaatsen van eenvoudige draagbare herkenningstekens, noch op het neerleggen van kransen, bloemen, medaillons, enz.

Artikel 127: Gevonden voorwerpen dienen onverwijld aan de Conservator of zijn plaatsvervanger aangegeven te worden. Hij maakt een proces-verbaal op, dat onmiddellijk aan de politiecommissaris wordt overgemaakt.

Indien de persoon die het voorwerp gevonden heeft, dit weigert te bewaren, neemt de Conservator of zijn plaatsvervanger het voorwerp aan tegen ontvangstbewijs en laat het aan het hoofdpolitiecommissariaat worden.

Artikel 128: Het Bestuur kan niet aansprakelijk gesteld worden voor diefstallen, beschadigingen aangebracht aan graftekens in het algemeen en aan alle onderdelen in het bijzonder.

Er zal vermeden worden op de graven voorwerpen neer te leggen die hebzucht kunnen uitlokken. De metalen garnituren zullen stevig aan de gedenktekens vastgehecht worden.

Artikel 129: De geestelijke bedienaars mogen vrij tot de begrafenisplechtigheden van hun respectievelijke godsdiensten overgaan, zich schikkend naar de wens van de families. Nochtans indien de noodwendigheden van de dienst het eisen en wanneer onder andere de godsdienstige plechtigheid een teraardebestelling hindert, mag de Conservator of zijn plaatsvervanger deze ceremonie laten verkorten of onderbreken.

Artikel 130: Alle betogingen, vreemd aan de gewone dienst van de begrafenissen, zijn ten strengste verboden op de begraafplaatsen.

Artikel 131: Ieder persoon die ervan verdacht wordt zonder toelating voorwerpen van een graf, bouwstoffen of werktuigen mee te nemen wordt naar het bureau van de Conservator geleid. Hij of zijn plaatsvervanger stelt een verslag op waarin de feiten worden vastgesteld. Het verslag wordt overgemaakt aan de politiecommissaris. De Conservator of zijn plaatsvervanger roept onmiddellijk de politie om de nodige maatregelen te treffen ten opzichte van de overtreders.

Artikel 132: Vanaf de voorlaatste werkdag van de maand oktober tot en met 2 november van elk jaar, is het verboden :

a) om 't even welk grafteken of onderdeel te plaatsen of weg te nemen; dit verbod betreft niet het neerleggen van kransen, bloemen of medaillons;

b) opschriften te beitelen, of de bestaande opschriften dieper te maken op de graftekens, enigerlei beitelwerk, schilderwerk of verguldsel uit te voeren, graftekens of onderdelen op te voegen of recht te stellen;

c) bomen, struikgewas of rozelaars van meer dan 60 centimeter hoog te planten;

d) de begraafplaats te betreden met ladders, karren, kruitwagens of andere voertuigen. Dit verbod geldt niet voor voertuigen met bloemen bestemd voor het decoreren van de graven en voor de voertuigen met bezoekers die op de begraafplaats toegelaten worden. Onderhavig artikel is van toepassing onverminderd de rechtsstraffen.

Artikel 133: De zerken of graftekens die op de voorlaatste werkdag van de maand oktober op het ogenblik der sluiting, niet zouden geplaatst zijn zullen daags daarna voor tien uur, door de belanghebbenden moeten weggenomen en buiten de begraafplaats gebracht worden.

De zerken, tekens, bouwstoffen en andere voorwerpen die op hetzelfde ogenblik door de belanghebbenden niet zouden verwijderd zijn, zullen ambtshalve door de zorgen van het gemeentebestuur opgeruimd worden ten laste en op risico van de overtreders en zonder enig verhaal van deze laatsten.

De grafkelders moeten voltooid en gesloten zijn voor 29 oktober. De aarde afkomstig van grondwerken, de bouwstoffen en werktuigen, die op 29 oktober op het uur van de sluiting niet zouden opgeruimd zijn zullen ambtshalve door de zorgen van het gemeentebestuur weggevoerd worden, ten laste en op risico van de overtreders, zonder enig verhaal van deze laatsten.

Onderhavig artikel is van toepassing onverminderd de rechterlijke straffen.

Artikel 134: Het is verboden voor alle marmerslijpers, doodkistenfabricanten, begrafenisondernemers, rijtuigverhuurders, aan hun bedienden of makelaars, en aan alle andere personen betrokken in handelsondernemingen aangaande begrafenissen, zich op te houden in het bureau van de begrafenisdienst, of in hun omgeving en er hun diensten van welke aard ook, aan te bieden.

De toegang tot de kantoren van de begraafplaats zal verboden worden aan de personen die de bepalingen van onderhavig artikel overtreden hebben; deze bepalingen gelden voor alle bureaus van de begrafenisdienst ook diegene welke buiten de begraafplaats liggen.

Hoofdstuk X: Ordemaatregelen betreffende de monumenten, de grafstenen, de graftekens, de opschriften en de beplantingen.

Artikel 135: Tenzij andere wilsbeschikkingen van de overledene of verzet vanwege zijn naastbestaanden, heeft iedereen het recht op het graf van zijn verwant of vriend, begraven in een gewoon graf, een grafsteen of een ander grafteken te laten plaatsen onder voorbehoud de bepalingen, van onderhavig reglement betreffende het bouwen van grafzerken na te leven en te dien einde een aanvraag volgens een door het gemeentebestuur voorgeschreven model in te dienen.

Dit mag niet geschieden vooraleer het aangrenzend graf bezet en gevuld is en ten vroegste zes weken na de begraafing.

Op het einde van het vijfde jaar, en nadat de belanghebbenden tenminste drie maanden op voorhand werden verwittigd van de bestemmingswijziging van de gronden, door middel van aanplakbrieven of dagbladen, moeten de grafstenen en graftekens door de belanghebbenden worden weggenomen zonder enige vordering.

Indien ze niet worden weggenomen binnen de drie maanden van het in vorig alinea voorgeschreven bericht, zullen de materialen van de graftekens door de gemeente mogen weggenomen worden.

Artikel 136: Door het onderschrijven van een aanvraag voor grondvergunning van een grafstede, verbindt de aanvrager er zich toe:

1. binnen de zes maanden van de dag van de aanvraag van de vergunning, op de vergunde grond een gedenkteken op te richten overeenkomstig de bepalingen van onderhavig reglement en de onderrichtingen op dit vlak;
2. het grafteken gedurende de volledige periode van de vergunning te laten staan;
3. op het eerst geformuleerde verzoek van het Bestuur, aan het gedenkteken, en gebeurlijk aan de kelder, al de werken uit te voeren die door om het even welke rede echt verantwoord zijn.

Indien bovenvermelde verbintenissen niet zouden nageleefd worden, behoudt de gemeente zich het recht voor tegen de in gebreke blijvende vergunninghouder of zijn rechthebbenden een rechtsvordering tot schadevergoeding in te spannen.

Indien het gedenkteken niet binnen de voorgeschreven termijn opgericht is, zal elke verdere teraardebestelling in de vergunning verboden worden.

Artikel 137: De op de gewone graven te plaatsen gedenktekens, zerken en graftekens van welke aard ook, mogen de afmetingen van het graf op de hiernavolgende maximavolumes niet overschrijden:

Gewone graven en tijdelijke vergunningen van vijftien jaar voor volwassenen, in volle grond.

Breedte : 60 cm aan de basis; 40 cm aan de top

Hoogte : 80 cm

Diepte : 80 cm aan de basis ; 20 cm aan de top, rugvlak loodrecht zijnde.

Een omlijsting met een dikte van 10 cm, derwijze uitgevoerd, dat een behoorlijke stabiliteit wordt verkregen, moet het voor het gedenkteken liggend tuintje afsluiten en de vergunde grond nauwkeurig afbakenen.

Tussen de achtervlakken van de gedenktekens en de achterste grenslijn van de gewone graven en tijdelijke vergunningen van vijftien jaar voor volwassenen dient een ruimte van 40 cm gelaten.

Een tegel uit één stuk mag de grafstede bedekken. Deze tegel mag geen 78 cm in de breedte en 1,60 m in de lengte overschrijden.

Nochtans, en alleen voor de tijdelijke vergunningen mag deze tegel vervangen worden door een in natuursteen basiszerk, uit één stuk met een dikte van 6 cm, overdekt door een tweede zerk, eveneens uit één stuk, van een ander natuurmateriaal met een dikte van 2 cm.

De tegel en de omlijstingen mogen geen 8 cm in de hoogte overschrijden.

Een vaas, mag geplaatst worden, op het voetstuk vastgehecht op ten minste 15 cm van de buitenzijden van de grafsteen, op voorwaarde dat haar inhoud de afmetingen van een kubus met een zijde van 30 cm niet overschrijdt.

De loodrechte bekleding van de voet is streng verboden.

Gewone graven en tijdelijke vergunningen van vijftien jaar voor kinderen van minder dan zeven jaar, in volle grond.

Breedte : 60 cm aan de basis; 40 cm aan de top

Hoogte : 60 cm

Diepte : 50 cm aan de basis; 20 cm aan de top, rugvlak loodrecht zijnde.

Dezelfde omlijsting als die welke wordt voorzien voor de graven voor volwassenen, en die het voor het gedenkteken liggend tuintje nauwkeurig en gans moeten afbakenen.

Tussen de achtervlakken van de gedenktekens en de achterste grenslijn van de gewone graven en tijdelijke vergunningen voor kinderen dient een ruimte van 20 cm gelaten.

Een tegel uit één stuk mag de grafstede bedekken. Deze tegel mag geen 78 cm in de breedte en 80 cm in de lengte overschrijden.

Nochtans, en alleen voor de tijdelijke vergunningen mag deze tegel vervangen worden door een in natuursteen basiszerk, uit één stuk met een dikte van 6 cm, overdekt door een tweede zerk, eveneens uit één stuk, van een ander natuurmateriaal met een dikte van 2 cm.

De tegel en de omlijstingen mogen geen 8 cm in de hoogte overschrijden.

Een vaas, mag geplaatst worden, op het voetstuk vastgehecht op tenminste 15 cm van de buitenzijden van de grafsteen, op voorwaarde dat haar inhoud de afmetingen van een kubus met een zijde van 30 cm niet overschrijdt.

De loodrechte bekleding van de voet is streng verboden.

Vergunningen van lange duur in volle grond.

Een onderlaag uit één stuk en met een dikte van 15 cm, moet de ganse oppervlakte van de grond verminderd met 5 cm voor de breedte aan beide zijden van de vergunning (1,18 m - 0,10 m x 2,30 m) bekleden.

Dit voetstuk dient gelegd op een omlijsting van gewapend beton, door het bestuur verwezenlijkt.

Het gedenkteken mag, in de hoogte 80 cm niet overschrijden, te rekenen vanaf het bovenzvlak der omlijsting in gewapend beton en in de diepte 180 cm, niet overschrijden. De zijvlakken moeten ten minste 15cm binnen de grenzen van de vergunde grond blijven, terwijl een ruimte van 35 cm moet gelaten worden tussen het achtervlak en de achterste grenslijn van bedoelde grond. Een der riolen van 9 cm breedte die de onderlagen scheiden, door de hoofdgrafmaker aan te duiden, zal op gans zijn oppervlakte bedekt worden, met tegels in natuurlijke steen van ten minste 5 cm dikte en dit door de zorgen van de vergunninghouder.

Vergunningen van lange duur met grafkelders.

Een onderlaag uit één stuk met een dikte van 15 cm, moet de ganse breedte van de vergunde grond (1,18 m) bekleden, verminderd met 5 cm voor de breedte aan beide zijden van de vergunning, en waarvan de lengte geen 2,75 m mag overschrijden.

De lengte van het gedenkteken mag geen 2,45m overschrijden. De maximum hoogte bedraagt één meter te rekenen vanaf het bovenzvlak van het voetstuk in natuursteen.

De zijvlakken moeten 15 cm binnen de grenzen van de vergunde grond blijven, terwijl een ruimte van 15 cm moet gelaten worden tussen het achtervlak en de achterste grenslijn van bedoelde grond.

Op de grondvergunningen van lange duur, mag de uit één stuk bestaande basiszerk vervangen worden door een zerk in natuursteen, met een dikte van 10 cm, overdekt door een tweede tegel, eveneens uit één stuk, uit een ander natuurmateriaal met een dikte van 5 cm.

Nochtans indien op het grafmonument een middenopbouw voorzien is, zal de bekleding uit vier delen mogen bestaan, de holte onder de middenopbouw zal met beton kunnen opgevuld worden.

De loodrechte bekleding van de voet is streng verboden.

Een enkel gedenkteken mag verscheidene vergunningen bekleden op voorwaarde dat de minimale afstanden tussen de zij- en achtervlakken van de gedenktekens en de grenslijnen van de grond worden geëerbiedigd.

Zowel de betonnen omlijstingen als de grafkelders dient waterpas en loodrechte geplaatst te worden.

Bovenvermelde bepaling betreffende de riolen is toepasselijk op al de vergunningen van lange duur.

De voetstukken moeten een gezaagd ondervlak hebben; het gebruik van ongehouwen stenen is streng verboden.

Artikel 138: Het is verboden monumenten, graftekens of omlijstingen in kunstmatige stenen zoals beton, granito, marmorite of gelijkaardige, te plaatsen op vergunde grafstenen.

Alleen het gebruik van granito in grijs-witte en grijs-blauwe kleur is toegelaten, met uitsluiting van ander kunstmatige stenen op de gewone graven.

Artikel 139: Voor de tijdelijke vergunningen van vijftien jaar, zullen de rooilijnen van de gedenktekens, naar voren en naar achter, evenals hun breedte, door het College van Burgemeester en Schepenen vastgesteld en ter plaatse door de Conservator van de begraafplaats of zijn plaatsvervanger aangegeven worden.

Deze werken dienen zonder metselwerk uitgevoerd.

Artikel 140: De ontwerpen voor het oprichten van gedenktekens op vergunningen van vijftien jaar en van lange duur moeten onderworpen worden aan de goedkeuring van de Burgemeester.

De gemerkte plannen, in dubbel, op schaal van 1/10 opgesteld, zullen voorafgaandelijk door de vergunninghouders gedagtekend en ondertekend worden.

De vergunninghouders geven het plan met aanduiding van de doorsnede, de elevatie van het gedenkteken, alle berekeningen en een lijst van de aard van de te gebruiken materialen.

Indien de voorgelegde plannen de kunstwaarde kunnen bewijzen van het grafteken op te richten op een vergunning van lange duur, kan een inbreuk, aan de maximumhoogte toegelaten worden door het College van Burgemeester en Schepenen.

De voorgestelde ontwerpen worden slechts goedgekeurd onder voorbehoud van de rechten van derden voor wat de kunsteigendom betreft.

Elke wijziging aan het grafteken op de vergunningen van vijftien jaar en van lange duur moet door de Burgemeester goedgekeurd worden.

In dit geval moet de vergunninghouder dezelfde formaliteiten naleven dan die vereist voor het bouwen.

Indien de voorziene verbouwing door de erfgenamen of opvolgers van de vergunninghouder aangevraagd wordt, worden ze verplicht het oorspronkelijk godsdienstig of filosofisch karakter te eerbiedigen dat aan het grafteken door de vergunninghouder werd gegeven.

Artikel 141: Elke vergunning van lange duur moet een volgnummer dragen, op zichtbare wijze in de voorzijde van het gedenkteken of de grafsteen gebeiteld. De cijfers zijn minstens 3 cm. hoog en worden, voor zover dit mogelijk is 30 cm. boven de grond aangebracht. Indien de belanghebbende verzuimt dit volgnummer te laten aanbrengen op de eerste uitnodiging van het Bestuur, zal dit ambtshalve gedaan worden te zijnen laste, onverminderd de schadevergoeding.

De stenen zullen aan elkaar gehecht worden door roestvrije haken of ankers van behoorlijke grootte en in voldoende aantal, die minstens 5 cm. diep in de aan elkaar te hechten delen binnendringen.

Zij zullen met gesmolten lood of met cement ingemetseld worden om ongelukken te voorkomen.

Artikel 142: Het is verboden binnen de omheining van de begraafplaats monumenten, grafstenen, kruisen, vlechtdraad, materialen of welke voorwerpen ook, dienende tot het oprichten van grafstenen of -tekens, neer te leggen.

Het bouw materiaal wordt aangebracht naar gelang het werk vordert; het wordt voorlopig in de nabijheid van de werkplaats opgestapeld, volgens de aanduiding van de Conservator of zijn plaatsvervanger. De stenen moeten gehouwen zijn en klaar om geplaatst te worden voor zij op de begraafplaats binnengebracht worden. Het plaatsen der graftekens moet gebeuren zonder onderbreking.

De stenen mogen niet bewerkt worden zonder de toelating van de Conservator van de begraafplaats en dit alleen voor het opknappen en het bouwen van de opschriften en van de volgnummers.

De herstellingen van de gedenktekens of graftekens in het algemeen, zo gering en van welke aard zij ook zijn mogen niet uitgevoerd worden zonder de toestemming van de Conservator van de begraafplaats.

De graftekens voor gewone graven of tijdelijke vergunningen moeten in één keer op de begraafplaats gebracht worden, tenzij hun hoog gewicht een afwijking van deze norm rechtvaardigt.

De stenen welke dienen tot het oprichten van graftekens op gewone graven en vergunningen moeten op al hun zichtbare kanten gedreven, gehouwen of schoongemaakt zijn. Op zaterdagmiddag en op zon- en feestdagen is het verboden materiaal en stenen voor het bouwen van grafkelders en graftekens op de begraafplaats te brengen. Het beton, de cement en de mortel moeten op platen, in bakken of andere daartoe voorziene plaatsen of vaten afgezet worden.

De onvoorziene gevallen en allerlei werken (b.v. veranderingen van gedenktekens, aanbrengen van medaillons, plaatsen van vazen, enz.) waarvoor één of ander beitelwerk aan bestaande stenen moet uitgevoerd worden, moeten het voorwerp uitmaken van een bijzondere aanvraag aan het Bestuur.

De eventuele verleende machtiging vermeldt in elk geval of de ontworpen werken al dan niet op de begraafplaats mogen uitgevoerd worden.

De Conservator van de begraafplaats of een daartoe aangeduid lid van het personeel waakt erover dat er geen gebruik wordt gemaakt van materiaal dat door de bepalingen van onderhavig reglement verboden is. Hij stelt de overtredingen vast, laat de werken stop zetten en stelt onmiddellijk zijn hiërarchische overste op de hoogte.

Artikel 143: De graftekens worden geplaatst na voorafgaand advies van de Burgemeester; dit advies duidt het opschrift of grafschrift aan dat op de grafsteen moet aangebracht worden. Het plaatsen geschiedt in aanwezigheid van een bediende van de begraafplaats die er voor zorgt dat de aangrenzende graven niet beschadigd worden.

Er zal voor gezorgd worden dat geen enkel opschrift of grafschrift oproerig zou zijn of strijdig met de zedelijkheid of de welvoeglijkheid, of de nagedachtenis van de overledenen zou kwetsen.

De opschriften moeten op de graftekens geplaatst worden voor hun aankomst op de begraafplaats.

Bijzondere maatregelen zullen door de belanghebbenden genomen worden om de volstreekte stabiliteit der graftekens te verzekeren.

Artikel 144: De nodige stellingen moeten op dergelijke wijze opgericht worden dat zij aan de aangrenzende bouwwerken of beplantingen geen schade berokkenen. Het is verboden, zonder toestemming van het gemeentebestuur, de graftekens opgericht in de omgeving van de uit te voeren werken weg te nemen of te verplaatsen, onder welk voorwendsel ook.

Het is verboden koorden aan de bomen vast te binden, er werktuigen of stellingen te laten aanleunen, bouw materiaal aan hun voet neer te leggen, kortom enige schade te berokkenen.

Artikel 145: De personen die zich belasten met op de gewone perken graftekens te plaatsen, worden verplicht de plaats waar zij gewerkt hebben in behoorlijke staat te herstellen; zij moeten het afval opruimen en het op een door de Conservator der begraafplaats aangeduide plaats storten. Het is hun streng verboden evenals aan de families, afval of vuilnis achter te laten op de perken, lanen of graven, of ze ter plaatse onder te delven.

Artikel 146: De beplantingen worden, zonder enige uitzondering, aangelegd binnen de perken toegewezen aan elk graf, zodat zij zich niet uitbreiden boven de naastliggende graven, ingevolge het groeien van het gewas. Zij mogen 0,60 m hoogte niet overschrijden. Zij moeten steeds zo aangelegd worden dat zij het toezicht en de doorgang niet belemmeren. Zij die als schadelijk erkend worden, zullen op eerste aanvraag van de Conservator van de begraafplaats gesnoeid of uitgehakt worden. Zoniet zal dit ambtshalve gedaan worden op kosten van de betrokkenen.

Wanneer de beplantingen gelegen achter de graven hernieuwd worden, zal de gemeente ambtshalve de planten uitgraven die niet in harmonie zijn met deze bestemd om een nieuw gordijn te vormen.

Elke beplanting gedaan op de gemeentebegraafplaats blijft eigendom van de gemeente.

Het is verboden lege bloempotten, planten, kruisen, traliehekken, omheiningen of elk ander grafteken of voorwerp mee te nemen. Dit verbod is niet toepasselijk op potten en planten die gebruikt werden voor de versiering van wachtkelders, op voorwaarde dat de eigenaar van deze voorwerpen door een agent van het kerkhof vergezeld wordt.

Deze schikking is van toepassing op iedereen en in het bijzonder op de aannemers belast met het uitvoeren van een werk aan de graven, hoe onbeduidend dit ook mag zijn.

Met instemming van de Conservator of zijn afgevaardigde mogen planten op de graven, die een andere bestemming krijgen, weggenomen worden, om ze op andere graven te plaatsen.

Het is verboden voor de graven of aan de zijanten der wegen, waarvan het onderhoud aan het Gemeentebestuur toebehoort, zand, asstenen, of welke andere vreemde stoffen te laten liggen of uit te strooien.

Artikel 147: Over de hele uitgestrektheid van de begraafplaats mag alleen het gemeentelijk hijsmaterieel met uitsluiting van elk ander materieel gebruikt worden voor de wegneming van de zerken op de grafvergunningen voor een lange duur in volle grond.

Het materieel wordt uitsluitend gemonteerd en uiteengenomen door het te dien einde aangestelde gemeentepersoneel.

Voor de ingebruikneming zien de gebruikers zorgvuldig na of het materieel degelijk gemonteerd is en de nodige stabiliteit bezit; zij plaatsen zelf de riemen en gebruiken het materieel op eigen risico.

Zij stellen het gemeentebestuur vrij van alle verantwoordelijkheid voor het gebruik van het materieel terzake.

Artikel 148: De gedenktekens, omheiningen en tuintjes van de grafvergunningen moeten voortdurend in volmaakte staat van bewaring, onderhoud en reinheid worden gehouden door de vergunninghouders.

Onderhoudsverzuim, dat als verwaarlozing beschouwd mag worden wordt vastgesteld, indien het graf voortdurend door plantengroei overwoekerd, vervallen, ingestort of bouwvallig is.

De verwaarlozing wordt vastgesteld door een akte opgesteld door de Burgemeester of zijn afgevaardigde, aangeplakt gedurende één jaar bij het graf en aan de ingang van de begraafplaats.

Na het verstrijken van die termijn en bij gebrek aan herstelling kan het gemeentebestuur de vergunde grond terug in bezit nemen zonder de prijs der vergunning terug te moeten betalen, nog enige vergoeding schuldig te zijn uit hoofde van de uitgevoerde bouwwerken op het opgerichte gedenkteken.

Dezelfde maatregelen kunnen genomen worden voor wat de kelders betreft.

Ingeval er één of meer lijken in begraven liggen, behoudt het bestuur zich het recht voor, de begraven lijken naar een daartoe bestemd perceel van de begraafplaats over te brengen.

Artikel 149: Alle graftekens, grafzerken, kruisen, enz. die dreigen in puin te vallen of beschadigd zijn, moeten door de zorg van de vergunninghouder of van zijn rechthebbenden hersteld of opgeruimd worden.

Na een vruchteloze aanmaning wordt er ambtshalve overgegaan, op kosten der belanghebbenden en op bevel van de Burgemeester, tot het afbreken of wegnemen der beschadigde voorwerpen.

Indien het afbreken van de monumenten van ambtswege geschiedt, worden de materialen de eigendom van de gemeente.

Geen enkele herstelling van gedenktekens of van graftekens in het algemeen, mag uitgevoerd worden op de begraafplaats, tenzij mits de toelating van de Conservator of zijn afgevaardigde en op de door hen aangeduide plaatsen.

Artikel 150: Het plaatsen en het afnemen van gedenk- en graftekens van alle aard, behalve kransen, bloemen of kleine zinnebeelden, worden, voor de gewone graven op de begravingregisters ingeschreven en voor de grondvergunningen, in het ad hoc. register.

Artikel 151: Indien de vergunninghouders of aannemers zich niet zouden schikken naar de bepalingen van hierbovenvermelde artikelen, laat de Conservator der begraafplaats of zijn afgevaardigde de werken stopzetten en geeft onmiddellijk kennis aan zijn hiërarchische overste van de redenen dewelke tot deze maatregel geleid hebben. De werken mogen slechts hernomen worden mits de toelating van de Burgemeester en onder de bijzondere voorwaarden die hij desnoods stelt.

Artikel 152: Wanneer voertuigen en vrachtwagens toegelaten worden op de begraafplaats volgen zij de door de personeelsleden van het bestuur aangeduide wegen. Alleen werktuigen voorzien van luchtbanden zijn toegelaten.

De voertuigen of vrachtwagens moeten onmiddellijk afgeladen en buiten de begraafplaats gevoerd worden zodra zij afgeladen zijn.

Dit verbod geldt niet voor het vervoer met lichte rijtuigen; op de rijwegen mogen zij enkel het bestrate gedeelte gebruiken met uitsluiting van de zijpaden. Bij dooiweer mag ieder verkeer van voertuigen op de begraafplaats verboden worden.

Artikel 153: De vergunninghouders en aannemers zijn verantwoordelijk voor alle ongevallen die aan hun nalatigheid of onvoorzichtigheid te wijten zouden zijn.

Elke verwoesting of schade toegebracht aan beplantingen, wegen of graven, wordt onmiddellijk vastgesteld opdat het Gemeentebestuur en de betrokken families de herstelling zouden kunnen vorderen, onverminderd de toepassing der rechterlijke straffen.

Artikel 154: De herneming van gronden bestemd voor gewone graven, vergunningen van vijftien jaar en van lange duur zullen geschieden overeenkomstig de bepalingen van artikelen 79, 80, 84, 93, 94 en 135 van onderhavig reglement.

Vanaf de aankondiging van buitendienststelling van een grond mogen de personen die voor de plaatsing hebben gezorgd, na de toelating van de Burgemeester bekomen te hebben, de graftekens en andere tekens die zij op de graven hebben geplaatst, weghalen.

Op de vervalldag beschikt het Bestuur over de niet weggenomen zinnebeelden en neemt de grond opnieuw in bezit.

Hoofdstuk XI: Ordemaatregelen betreffende het bouwen van de grafkelders en van de nissen in het columbarium:

Artikel 155. Het gemeentebestuur gelast zich met het bouwen van de kelders en de nissen in het columbarium op de begraafplaats; al de technische schikkingen zullen weergegeven worden in de lastenboeken, opgesteld ter gelegenheid van elke aanbesteding der werken.

Hoofdstuk XII: Verstrooiing van de as:

Artikel 156: Een perk is speciaal aangelegd voor de verstrooiing van de as.

Artikel 157: Zodra de asurn die de te verstrooien as bevat op de begraafplaats aankomt, belast de Conservator of zijn plaatsvervanger zich met het toezicht hierop.

Artikel 158: De hoofdgrafmaker opent de urn en giet de inhoud in de asverstrooier. Deze wordt traag stappend tot het verstrooiingsperk gedragen.

De hoofdgrafmaker gaat onmiddellijk over tot de verstrooiing in het bijzijn van de leden van de familie of van de persoon die voor de lijkbezorging instaat.

Na een ogenblik plechtige stilte, begeleidt de hoofdgrafmaker de familie naar het bureau van de begraafplaats.

Artikel 159: De kransen en bloemenruikers worden neergelegd op de daartoe aangeduide plaatsen in de nabijheid van de strooiweide. Zij worden verwijderd door de personeelsleden van de begraafplaats.

Artikel 160: De verstrooiing van de as geschiedt op een oppervlakte van ongeveer vier vierkante meter. Deze oppervlakte mag niet worden herbruikt alvorens de voorgaande verstrooide as volledig is verdwenen.

Artikel 161: De verstrooiing wordt verdaagd indien de weersomstandigheden ongunstig zijn.

Artikel 162: Er wordt melding gemaakt van de verstrooiing in het algemeen register der begrafenis.

Hoofdstuk XIII: Het columbarium:

Artikel 163: Een columbarium bestaande uit afzonderlijk gesloten nissen voor een termijn van 5 jaar (gewoon columbarium), 15 jaar of 30 jaar (lange duur), wordt ter beschikking gesteld van de personen die wens er asurnen in te plaatsen. Deze nissen worden afgesloten met een granieten afdekplaat.

Artikel 164: Bij de aankomst op de begraafplaats wordt de asurn aan de Conservator of aan zijn plaatsvervanger overhandigd. Hij brengt op de urn een loden plaatje aan met het jaartal en het nummer van de begrafenis.

Artikel 165: De hoofdgrafmaker draagt, met trage stap, de asurn naar het columbarium. Onmiddellijk na het neerleggen in de nis maakt hij de sluitingswand vast.

Na een ogenblik plechtige stilte begeleidt de hoofdgrafmaker de familie naar het bureau van de begraafplaats.

Artikel 166: Het gewoon columbarium voor een termijn van 5 jaar wordt gratis ter beschikking gesteld van de personen die hiertoe de wens uitdrukken. Een messingplaat mag eventueel geplaatst worden op de afdekplaat. Deze wordt geleverd door het Gemeentebestuur tegen de kostprijs die op het ogenblik van afgifte aan de familie of rechthebbende van kracht is. Het bedrag is vooraf betaalbaar tegen kwijting in handen van de Gemeenteontvanger of zijn afgevaardigde.

Artikel 167: De symbolen, cijfers en letters die samen het opschrift of grafschrift vormen voor het gewoon columbarium voor de termijn van 5 jaar, moeten gegraveerd worden in de messingplaat en zwart gekleurd worden. De kostprijs van de messingplaat evenals de graveringskosten zijn ten laste van de aanvrager.

Artikel 168: De cijfers en letters evenals de symbolen die samen het grafschrift of opschrift vormen en die op de sluitingswand moeten gegraveerd worden van het columbarium voor de termijn van 15 jaar of 30 jaar, worden aan het voorafgaand advies van de Burgemeester onderworpen.

Een aanvraag, volgens model voorgeschreven door het Gemeentebestuur, wordt hem te dien einde toegestuurd.

De letters en cijfers die de opschriften of grafschriften vormen, alsook de symbolen, moeten in de sluitingswand gehouwen worden op een diepte van minimum 3 mm en verguld zijn. De opschriften mogen de omtrek van een rechthoek beperkt tot 8 cm van de bovenkant, 15 cm van de onderkant, 4 cm van de linkerzijkant en 8 cm van de rechterzijkant niet overschrijden.

Artikel 169: Na aanbrenging van het opschrift wordt de sluitingswand of de messingplaat teruggeplaatst door het personeel van de begraafplaats binnen een termijn van één maand na het plaatsen van de urn in de nis.

Artikel 170: Het College van Burgemeester en Schepenen mag nissen in vergunning geven voor een duur van vijftien jaar of voor een lange duur, op de plaatsen aangeduid door de Burgemeester.

Zij mogen niet op voorhand toegekend worden.

Artikel 171: De prijzen van de nisvergunningen evenals de kostprijs van de messingplaat maken het voorwerp uit van een tarief door de Gemeenteraad vastgesteld. De prijs moet integraal betaald zijn voor de ingebruikneming van de nis.

Artikel 172: Door het onderschrijven van een aanvraag voor een nisvergunning, verplicht de aanvrager zich te schikken, niet alleen naar de bepalingen van onderhavig reglement, maar ook naar de wijzigingen die er zouden kunnen aangebracht worden.

Artikel 173: De nissen worden teruggenomen :

-

na verloop van het vijfde jaar voor het gewoon columbarium;
bij het verstrijken van de vergunning.

Tenminste 3 maanden voor het verstrijken van deze termijnen wordt door het Gemeentebestuur door middel van plakbrieven of dagbladen bericht gegeven van de terugname.

Artikel 174: De helft van de prijs voor een vergunning van vijftien jaar, welke nog geen vijf jaar toegekend is, wordt afgetrokken van de prijs van een nieuwe vergunning van langere duur.

In geen geval mag een asurn overgeplaatst worden naar een graf van kortere duur.

Artikel 175: Een bijzonder plan, bijgehouden door de Conservator, geeft per rij en per nis de plaatsing aan van de asurnen, met vermelding van het algemeen nummer of het nummer van de vergunning.

Artikel 176: Al de beschikkingen van onderhavig reglement, die van onderhavig hoofdstuk niet afwijken, zijn toepasselijk op het columbarium, in het bijzonder al wat betrekking heeft op de begrafenissen in het algemeen, de vergunningen, de grafstenen, de graftekens en de opschriften.

HOOFDSTUK XIV – Urneveld.

Artikel 177: Een urneveld is voorzien op de begraafplaats voor de begraafing van asurnen, voor een duur van :

5 jaar (gewone en individuele nis) ;

15 jaar (tijdelijk en te individuen titel) ;

30 jaar (lange duur) te individuen titel of gezamenlijken titel voor de plaatsing van twee asurnen.

Artikel 178: Bij de aankomst op de begraafplaats wordt de asurn aan de Conservator of aan zijn plaatsvervanger overhandigd. Hij brengt op de urn een loden plaatje aan met het jaartal en het nummer van de begrafenis.

Artikel 179: De hoofdgrafmaker draagt, met trage stap, de asurn naar het columbarium. Onmiddellijk na het neerleggen in de nis, legt hij de sluitingsplaat erop. Na een ogenblik plechtige stilte begeleidt de hoofdgrafmaker de familie naar het bureau van de begraafplaats.

Artikel 180: De gewone nissen voor een termijn van 5 jaar worden gratis ter beschikking gesteld van de personen die hiertoe de wens uitdrukken. De terugname van de nissen heeft plaats na een periode van 5 jaar, vanaf de datum van de begraafing van de urne. Bij niet-aankoop van een grondvergunning van hogere categorie, gaat het gemeentebestuur over tot de opgraving van de asurn en de asverstrooiing in de daartoe voorziene plaats in de begraafplaats, gedurende de maand volgend op de vervaldatum.

Artikel 181: Het college van Burgemeester en Schepenen mag nissen in vergunning geven voor een duur van 15 jaar of voor een lange duur, op de plaatsen aangeduid door de Burgemeester.

Zij mogen niet op voorhand toegekend worden.

Zij mogen ter plaatse vernieuwd worden. De duur loopt vanaf de collegebeslissing.

Artikel 182: De prijzen van de nisvergunningen maken het voorwerp uit van een tarief door de Gemeenteraad vastgesteld. De prijs moet integraal betaald zijn voor de ingebruikneming van de nis.

Artikel 183: Door het onderschrijven van een aanvraag voor een nisvergunning, verplicht de aanvrager zich te schikken, niet alleen naar de bepalingen van onderhavig reglement, maar ook naar de wijzigingen die er zouden kunnen aangebracht worden. De vergunninghouder of zijn rechthebbende is ertoe gehouden gedurende heel de duur van de grondvergunning, de naam en het adres van de terzake bevoegde persoon aan het gemeentebestuur ter kennis te brengen. Latere aanwijzingen worden eveneens medegedeeld.

Artikel 184: De nissen worden teruggenomen :

na verloop van het vijfde jaar voor de gewone nissen ;
na verloop van de vergunning.

Tenminste 3 maanden voor het verstrijken van deze termijnen wordt door het Gemeentebestuur door middel van plakbrieven of dagbladen bericht gegeven van de terugname.

Artikel 185: Op het einde van het laatste jaar van de tijdelijke grondvergunning en op uitdrukkelijk verzoek van iedere belanghebbende zullen de tijdelijke vergunningen ter plaatse verlengd worden voor een termijn van dezelfde duur, vanaf de vervaldatum. Deze verlenging is onderworpen aan de betaling van de prijs van een grondvergunning van dezelfde categorie in voege op het ogenblik van het einde van de vergunning.

Op het einde van het laatste jaar van de grondvergunning van lange duur en op uitdrukkelijk verzoek van iedere belanghebbende zullen de tijdelijke vergunningen ter plaatse verlengd worden voor een termijn van dezelfde duur, die zal ingaan op de dag van de laatste bijzetting van een asurn in de gezamenlijke vergunning gelegen op het urneveld.

Deze verlenging is onderworpen aan de betaling van een vergoeding, berekend naar rata van de jaren die nog moeten verlopen vanaf het verstrijken van de grondvergunning tot op het einde van de termijn van dezelfde duur van de eerst toegekende vergunning, na de laatste bijzetting, en op basis van de prijs van een grondvergunning van dezelfde categorie in voege op het ogenblik van het einde van de vergunning.

Artikel 186: De helft van de prijs van een tijdelijke vergunning, welke nog geen vijf jaar toegekend is, wordt afgerekend van de prijs van een nieuwe vergunning van lange duur.

In geen enkel geval is het toegelaten een asurn te verplaatsen naar een vergunning van lagere categorie.

Nochtans, indien met de bedoeling de leden van eenzelfde familie te verenigen, een lijk reeds begraven in een grondvergunning van vijftien jaar wordt overgebracht naar een nieuwe vergunning van dezelfde duur, wordt geen betaling geëist wanneer de begravingen geschieden in de loop van hetzelfde burgerlijk jaar.

In geval van ruiling van een vergunning van lange duur tegen een vergunning van hogere categorie, wordt de prijs betaald voor de eerste vergunning afgetrokken van deze van de nieuwe vergunning, naar verhouding van de jaren nog te verlopen, en op basis van de prijs betaald op het ogenblik van de toekenning.

Ter gelegenheid van deze aftrek, zal er nochtans rekening worden gehouden met de vermeerdering bij het verlenen van de vorige vergunning, opgelegd aan de personen vreemd aan de gemeente, wanneer een dergelijke vermeerdering toegepast wordt op de nieuwe vergunning.

Ieder gedeelte van een jaar wordt als een gans jaar beschouwd.

In geen enkel geval mag deze verrichting aanleiding geven tot een terugbetaling door de gemeente.

Artikel 187: De tijdelijke vergunningen van vijftien jaar zijn uitsluitend individueel.

Artikel 188: Een bijzonder plan, bijgehouden door de Conservator, geeft per rij en per nis de plaatsing aan van de asurnen, met vermelding van het algemeen nummer of het nummer van de vergunning.

Artikel 189: De te plaatsen gedenktekens, zerken en graftekens van welke aard ook, op de vergunningen van 5 jaar, 15 jaar of 30 jaar, mogen de volgende afmetingen van het graf op de hiernavolgende maximavolumes niet overschrijden :

Een onderlaag uit één stuk met een dikte van 8cm, moet de ganse breedte van de vergunde grond bekleden. Deze onderlaag moet op een betonnen kader berusten ingesteld door het Gemeentebestuur.

Nochtans, wat betreft de gewone en tijdelijke grondvergunningen, mag deze onderlaag bestaan uit een natuursteen basiszerk, uit één stuk met een dikte van 6cm, overdekt door een tweede zerk, eveneens uit één stuk, van een ander natuurmateriaal met een dikte van 2cm.

De maximum hoogte bedraagt, aan de achterzijde 20cm en aan de voorzijde 10cm, en dit te rekenen vanaf het bovenzvlak van het voetstuk in natuursteen.

De onderlaag moet een lengte van 65cm hebben en een diepte van 60cm.

De zijvlakken moeten 10cm binnen de grenzen van de vergunde grond blijven, terwijl de voorste vlakken verplichtend op 10cm van de vergunning moeten beginnen.

Artikel 190: Het is verboden monumenten, graftekens of omlijstingen in kunstmatige stenen zoals beton, granito, marmorite of gelijkaardige te plaatsen op vergunde grafstenen van lange duur.

Alleen het gebruik van granito in grijs-witte en grijs-blauwe kleur is toegelaten, met uitsluiting van andere kunstmatige stenen op de grondvergunningen van 5 jaar en 15 jaar.

Artikel 191: De ontwerpen voor het oprichten van gedenktekens op vergunningen van vijftien jaar en van lange duur moeten onderworpen worden aan de goedkeuring van de Burgemeester. De gemerkte plannen, in tweevoud, op schaal van 1/5^e opgesteld, zullen voorafgaandelijk door de vergunninghouders gedagtekend en ondertekend worden.

De vergunninghouders geven het plan met aanduiding van de doorsnede, de elevatie van het gedenkteken, alle berekeningen en een lijst van de aard van de te gebruiken materialen.

Elke wijziging aan het grafteken op de vergunningen van vijftien jaar en van lange duur moet door de Burgemeester goedgekeurd worden. In dit geval moet de vergunninghouder dezelfde formaliteiten naleven als die vereist voor het bouwen. Indien de voorziene verbouwing door de erfgenamen of opvolgers van de vergunninghouder aangevraagd wordt, worden ze verplicht het oorspronkelijke godsdienstige of filosofische karakter te eerbiedigen dat aan het grafteken door de vergunninghouder werd gegeven.

Artikel 192: De stenen zullen aan elkaar gehecht worden door roestvrije haken of hechtingen van behoorlijke grootte en in voldoende aantal, die minstens 5cm diep in de aan elkaar te hechten delen binnendringen.

Zij zullen met gesmolten lood of met cement ingemetseld worden om ongelukken te voorkomen.

Artikel 193: De graftekens worden geplaatst na voorafgaand advies van de Burgemeester ; dit advies duidt het opschrift of grafschrift aan dat op de grafsteen moet aangebracht worden. Het plaatsen geschiedt in aanwezigheid van een bediende van de begraafplaats die er voor zorgt dat de aangrenzende graven niet beschadigd worden. De opschriften moeten op de graftekens geplaatst worden voor hun aankomst op de begraafplaats.

Er zal voor gezorgd worden dat geen enkel opschrift of grafschrift oproerig zou zijn of strijdig met de zedelijkheid of de welvoegelijkheid, of de nagedachtenis van de overledenen zou kwetsen.

Bijzondere maatregelen zullen door de belanghebbende genomen worden om de volstreekte stabiliteit van de graftekens te verzekeren.

Artikel 194: Het recht de grafkelders te laten openen behoort aan de Burgemeester toe.

De grafkelders mogen enkel geopend worden in het belang van de dienst der begrafenissen en door de daartoe aangestelde beambten van de begraafplaats, behoudens afwijking door de Burgemeester te verlenen.

Artikel 195: Alvorens tot een teraardebestelling over te gaan in een grondvergunning van lange duur in volle grond, moet de vergunninghouder op zijn kosten en volgens de aanduidingen van de dienst, het monument laten wegvoeren.

Indien de monumenten niet binnen de vijftien dagen na de begrafenis worden teruggeplaatst, wordt het werk van ambtswege door het bestuur uitgevoerd op kosten, gevaar en risico van de in gebreke blijvende vergunninghouder.

Artikel 196: Binnen de zes maanden na de datum van de beslissing van het college, heeft de vergunninghouder voor verplichting een grafsteen of een monument te laten plaatsen, op de verleende grond, waarvan de plannen op voorhand door de Burgemeester zullen goedgekeurd worden.

Voor de goede uitvoering van deze verplichting moet de vergunninghouder, in handen van de gemeenteontvanger, tegelijkertijd met de prijs van de vergunning, een borgstelling storten waarvan het bedrag door de gemeenteraad wordt bepaald.

Deze borgstelling wordt aan de vergunninghouder terugbetaald op zijn aanvraag, zodra het monument of grafsteen op het graf geplaatst is.

Ingeval de niet-uitvoering van de verplichting bepaald in paragraaf 1, en na een aanmaning per aangetekend schrijven aan de vergunninghouder gezonden, mag het gemeentebestuur ambtshalve tot de plaatsing van een gewone grafsteen overgaan waarvan de kosten het bedrag van de borgstelling niet zal overschrijden en daarop afgerekend zullen worden.

De verplichting voor de vergunninghouder zich zonder voorbehoud te schikken naar deze bepaling vloeit voort uit de aanvraag tot vergunning zelf. Geen enkele klacht wat betreft de kosten en het uitzicht van de grafsteen, ambtshalve geplaatst door het gemeentebestuur, zal aangenomen worden.

Artikel 197: De vergunde grond mag teruggenomen worden door het gemeentebestuur indien het openbaar belang of het belang van de dienst het vereisen. In dit geval wordt de vergunninghouder zonder vergoeding een nieuwe plaats aangewezen. Het opgraven en het overbrengen van de asurn, evenals het verplaatsen van het grafmonument en gebeurlijk het bouwen van een kelder volgens de in voege zijnde reglementaire voorschriften, geschieden op kosten van de gemeente.

Artikel 198: In geval van niet-hernieuwing na de afloop van de duur van de vergunning van lange duur, verlengd of niet, neemt het gemeentebestuur opnieuw de grond en de grafkelder in bezit en gaat ambtshalve over tot de opgraving van de asurn in de vergunningen ter aarde besteld en tot de asverstrooiing in de te dien einde voorziene percelen van de begraafplaats, zonder dat er melding van gemaakt wordt in de registers van de begraafplaats.

De monumenten en grafstenen moeten door de familie weggevoerd worden na het einde van de vergunning waarvan de vernieuwing niet meer gevraagd wordt ; bij gebrek aan dit, worden zij eigendom van de gemeente.

Artikel 199: Al de beschikkingen van onderhavig reglement, die van onderhavig hoofdstuk niet afwijken, zijn toepasselijk op het urneveld, in het bijzonder al wat betrekking heeft op de begrafenissen in het algemeen.

TITEL III: STRAFBEPALINGEN

Artikel 200: De overtreding van de bepalingen van onderhavig reglement worden met politiestrafen beboet onverminderd de andere strafmaatregelen bij wet voorzien.

De overtredingen worden vastgesteld door de beambten van de dienst der begrafenissen en begraafplaats die daartoe bevoegd zijn, en door middel van een verslag aan de politiecommissaris.

SLOTBEPALINGEN.

Artikel 201: Onderhavig reglement zal in werking treden vijf dagen na zijn afkondiging.

Artikel 202: De reglementering betreffende het gebruik van het hijsmaterieel op de begraafplaats Vogelenzang aangenomen door de Gemeenteraad in zitting van 5 november 1970 wordt ingetrokken.

Artikel 203: Al de gevallen in onderhavig reglement niet voorzien en die een onmiddellijke oplossing vergen worden door het College van Burgemeester en Schepenen beslecht.

Goedgekeurd in zitting van de Gemeenteraad van 19 november 1953, gewijzigd in zittingen van 20 september 1973, 15 december 1977, 17 juni 1981, 18 juni 1992, 31 maart 1994 en 20 juni 2002.

Afgekondigd overeenkomstig de bepalingen van artikel 102 van de gemeentewet op 20 oktober 1954, 28 november 1973, 23 maart 1978, 11 augustus 1981, 28 september 1992, 4 juli 1994 en op 15 oktober 2002, overeenkomstig art. 112 van de nieuwe gemeentewet.